PASAULE ATKAL BRŪK KOPĀ 63-1127

(The world is again falling apart)

Āmen. Lai Tas Kungs jūs svētī. Varat apsēsties. Tas izklausījās tik labi, kad ienācu šeit šovakar un dzirdēju, kā jūs slavējat Kungu, kā arī atgriezties mājās un redzēt visus. Es biju gaidījis šo brīdi kopš pagājušās Pateicības dienas, kad biju šeit, lai atkal atgrieztos savā dievnamā. [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Es nezinu, kur viņš aizgāja. Lūk, kur viņš ir, tepat. Es tikai nodomāju, vai viņš joprojām teiktu "āmen" uz to, ziniet. [Brālis Mūrs saka: "Āmen."] Vienmēr ir labi būt šeit. Un es gaidīju, kā jau teicu, kopš pagājušās Pateicības dienas.

2 Mēs tikko atstājām Ņujorku, kur mums bija brīnišķīga kampaņa. Tas Kungs mūs tur svētīja varenā veidā. Un mēs bijām Morisa auditorijā, un cilvēku pūļi bija sapulcējušies gan zālē, gan ielās. Un viņi stāvēja tur ārā, gaidot. Ja...ja kāds ienāktu, vienkāršs garāmgājējs, ziniet, un padomātu, nu, kaut ko... Daži cilvēki, ziniet, iet uz baznīcu, un tad, tiklīdz tiek pateikts kaut kas, kas viņiem nepatīk, viņi piecelsies un izies ārā. Un viņi tur ārā balsoja, kurš iegūs to sēdvietu, kad viņi iznāks ārā. Un es katru vakaru tur pienācu, un tas bija gandrīz vesela pilsētas kvartāla attālumā, un viņi bija savākušies it visur ielās. Un Tas Kungs mūs patiešām svētīja un deva mums dvēseles, un notika daudzas varenas dziedināšanas.

3 Un pēc tam Uzņēmēju brokastīs mums bija brīnišķīgs laiks, biļetes bija izpārdotas. Un...un tad, manuprāt, viņiem nācās ielaist simtiem cilvēku, kuriem nebija biļešu. Tad viņi piepildīja koridorus un apkārt zālei un durvīm, un tā tālāk. Un mums vienkārši bija brīnišķīgs laiks. Tur bija kāds anglikāņu priesteris un viss pārējais, un Tas Kungs mūs ļoti svētīja.

4 Un tad mēs apmetāmies mājās, manās otrajās mājās, Džefersonvilā. Protams, kā jūs zināt, šobrīd es dzīvoju Tūsonā, Arizonā, pēdējos divus gadus.

5 Un tagad es esmu ceļā atpakaļ uz Tūsonu, lai nākamnedēļ piedalītos uzņēmēju brokastīs Fīniksā. Tur, tieši pēc gada sākuma, mēs sāksim kampaņu, dažas dienas pirms Starptautiskā uzņēmēju saieta, manuprāt, jeb nacionālā saieta, viesnīcā "Ramada Inn".

6 Un ir tik labi šovakar būt šeit, šajā brīnišķīgajā Šrīvportas pilsētā.

7 Un tā, parasti es runāju ilgi. Bet es centīšos, kā vien varēšu, to apvaldīt, tā vai citādi, tās būs trīs vai četras stundas šajā un...šajā reizē. Es zinu, ka es jūs nogurdinu, bet, saprotiet, es jūs neredzu tik bieži. Un daudzi dodas mājās, pirms es...dodas mājās godībā, pirms es jūs atkal satieku, un es domāju: "Nu, šī būs mūsu pēdējā kopējā saruna uz zemes, pirms jūs iesēdīsieties savā lidmašīnā." Un daudzi, bez šaubām, ir aizgājuši kopš šī laika pagājušā gadā. Un, iespējams, ja Tas Kungs kavēsies un mums izdosies atgriezties atkal nākamgad vai kādu citu reizi, aizies vēl daži, kas ir šeit šovakar, varbūt arī es. Mēs nezinām to laiku, kad mēs tiksim pasaukti. Un, ziniet, Kungs Jēzus var atnākt pat vēl pirms šī dievkalpojuma beigām šovakar.

8 Nu, kā jūs mani jau pazīstat, es neesmu orators, es neesmu runātājs. Es...es vienkārši mīlu To Kungu un daru, ko vien varu, Viņa godam. Un, kad es stāvu šeit uz šīs platformas, apzinoties, ka uz šīs platformas ir stāvējuši tādi vīri kā brālis Mūrs un daudzi citi lieli cilvēki, tas man liek justies tā nedaudz...nedaudz...nevis kā nevietā, es to tā nedomāju. Bet es gribu pateikt, ar manu gramatiku un pārējo, es jūtos tā, ka, ja cilvēki mani patiešām nemīlētu, viņi pieceltos un izietu ārā, kad es nostātos aiz kanceles. Tā ka viņi vienkārši ir pacietīgi pret mani, un es esmu pateicīgs par to. Un tā...

9 Bet es vienmēr ierodos ar šādu...ar šādu mērķi. Es neierodos šeit tikai tāpēc, lai mani redzētu; ja tā būtu, es dotos ciemos pie jums uz mājām, saprotiet. Es ierodos šeit, lai darītu visu, ko vien varu, Kungam Jēzum Kristum, kamēr esmu šeit. Es esmu šeit tikai ar vienu mērķi – kalpot Viņam, cik vien labi es varu, un atnest jums Vārdu tieši tā, kā tas ir iedots man, un lūgt par jūsu slimajiem un nomocītajiem. Un tā, mums būs viens vai divi vakari, kad brālis Mūrs un es sanāksim kopā, un mēs grasāmies lūgt par slimajiem.

10 Tātad, katru vakaru mēs vēlamies, lai ikviens cilvēks, kas nav kristietis, cerētu, ka tiks pateikts vai darīts kaut kas tāds, kas liks tev kļūt par kristieti. Un, ja tu neesi...ja tu jau esi noticējis Kungam Jēzum Kristum un pieņēmis Viņu, un kristījies, bet vēl neesi saņēmis Svēto Garu, neļauj

tam aiziet garām. Vienkārši, lai šis ir tavs vakars. Jo atcerieties, ka tajā Grāmatā būs noteikts skaits vārdu. Un, kad tiks pievienots pēdējais vārds, tas arī viss. Un tavējais var izrādīties pēdējais.

11 Kad Jērs atnāca un paņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēdēja uz Troņa, tā bija izpirkšanas grāmata. Un tie vārdi bija ierakstīti tur jau pirms pasaules radīšanas. Kad tika nosaukts pēdējais vārds, tad tā grāmata, plāns, viss pārējais tika atklāts, Jērs atvēra septiņus zīmogus. Tur bija noslēpti visas Bībeles noslēpumi. Ja mums būtu laiks, es gribētu...

12 Mēs tikko kā pabeidzām tos septiņus zīmogus. Es gribētu iziet tiem cauri vēlreiz. Un kā Tas Kungs mūs svētīja! Daudzi no jums par to ir dzirdējuši un lasījuši žurnālā "Life" un citur par tām lietām, kas norisinājās tajā laikā. Viņi taču pat nofotografēja tos septiņus eņģeļus, kā bija paredzēts, kad mēs devāmies uz rietumiem. Un Viņš pateica man jau trīs mēnešus iepriekš, kur tas notiks un kā es tur stāvēšu, un tur nu tas bija! Un...un fotokameras, ak, simtiem jūdžu attālumā, tieši tur nofotografēja to attēlu, pilnīgi precīzi. Tas bija precīzi paredzēts! Un, ja es savā dzīvē kādreiz esmu sludinājis kaut ko iedvesmotu, tad tie ir tie "septiņi zīmogi". Un tāpēc es zinu, ka mēs esam beigu laikā.

13 Un, kad tiks ierakstīs pēdējais vārds tajā grāmatā, tas ir, pēdējais vārds, kas ir atpirkts, kas tika ierakstīts tajā grāmatā, tas būs viss, Viņš nāk, lai pieprasītu to, ko Viņš izpirka. Un tas varētu būt dīvains laiks. Vai jūs kādreiz esat aizdomājušies: cilvēki tā arī turpinās sludināt, draudze turpinās darboties, pat domājot, ka viņi glābj cilvēkus. Tad jau būs par vēlu, viss būs beidzies, saprotiet, un vēstījums dosies pie absolūti pazudušajiem; tieši tāpat kā tas bija Noasa dienās, septiņas dienas šķirstā. Tā notika Sodomas dienās. Pats Jēzus, Savas...Savas kalpošanas trešajā posmā, Viņš devās un sludināja dvēselēm, kas bija mūžīgi pazudušas, kas atradās cietumā, kas nenožēloja pacietības laikā Noasa dienās. Un mēs nezinām laiku, kad šīs lietas varētu notikt.

14 Un ņemsim to vērā. Nestāvēsim vienkārši maliņā, darīsim kaut ko šajā sakarā. Ja mūsu attiecības ar Dievu nav kārtībā, tad sakārtosim tās ar Dievu.

15 Reiz, manuprāt, Mateja evaņģēlija 11. nodaļā, es domāju, ka tur, apmēram 6. pantā vai kaut kur tur, es neesmu pārliecināts. Tā ir 11. nodaļa, esmu diezgan drošs. Reiz Jāņa mācekļi tika Jāņa sūtīti pie Kunga Jēzus, lai pajautātu Viņam, vai Viņš patiešām ir Tas, vai arī viņiem būtu jāmeklē cits. Viņš teica: "Ejiet un parādiet Jānim to, kas notiek. Sakiet viņam: 'Svētīgs ir tas, kurš pie Manis neapgrēkojas.'"

16 Un tad, kad viņi šķērsoja pakalnu, un Jēzus, iespējams, viņus vēroja, Viņš teica: "Ko jūs gājāt redzēt?" Un viņi... Teica: "Vai jūs devāties redzēt kādu vīru, kas tērpts labās drēbēs?" Viņš teica: "Tādi ir ķēniņu pilīs. Vai niedri, ko šūpo vējš?" Viņš teica: "Vai jūs gājāt redzēt pravieti?" Teica: "Es jums saku – un vairāk nekā pravieti. Ja jūs varat to pieņemt, tad viņš ir tas, par ko runāja pravietis Maleahija 3. nodaļā: 'Un Es sūtīšu Savu vēstnesi Manā priekšā.'"

17 Reiz mācekļi pajautāja par šo jautājumu. Viņi teica: "Kāpēc rakstu mācītāji, Rakstu skolotāji, saka, ka 'pirms tā visa, pirms notiks šīs lietas, sākumā ir jānāk Elijam'?" Lūk, atcerieties, Viņš runāja ar mācekļiem, nevis ar farizejiem. Mācekļi, viņi teica: "Kāpēc rakstu mācītāji saka, ka 'vispirms ir jāatnāk Elijam'?"

18 Viņš sacīja: "Elija jau ir atnācis, un viņi izdarīja ar viņu, ko viņi gribēja, bet jūs to nezinājāt."

19 Kā būtu, ja kādu dienu jūs uzzinātu, mēs nonāktu lielo bēdu periodā vai kaut kā tā, jūs teiktu: "Nu, es domāju, ka vispirms bija jānotiek aizraušanai"? Saprotat? Un balss atbildētu un teiktu jums: "Aizraušana jau notika, bet tu to nezināji."

20 Kā tas bija Noasa dienās, kad astoņas dvēseles tika izglābtas caur ūdeni, tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā." Cilvēki tā arī turpina dzīvot, vienkārši domājot, ka viņi dara pareizi, bet viss būs beidzies. Ak, Dievs, apžēlojies par mums! Pārbaudīsim, tieši tagad šajos nākamajos dažos vakaros, pārbaudīsim, kur mēs atrodamies.

Vēlreiz nolieksim mūsu galvas.

21 Kungs Jēzu, paturot prātā šīs lietas un izklāstot tās šai draudzei, izklāstot šiem cilvēkiem;

Dievs, es lūdzu, lai šajā reizē Tu izglāb katru dvēseli Šrīvportā, kas ir ierakstīta tajā grāmatā. Ja šeit ir kāds, kas nav glābts, Tēvs, lai šī ir tā stunda, kad viņi tiek glābti. Ja ir kāds šovakar šajā sanāksmē, lai tas ir viņu vakars.

22 Svētī brāli Mūru, māsu Mūru un viņu ģimeni, viņu bērnus, viņu bērnu bērnus. Dievs, mēs vienkārši pateicamies Tev par viņiem. Un brāli Lailu, brāli Braunu un visus brāļus šeit draudzē, brāli Donu un šo brīnišķīgo cilvēku pulku, visus šeit esošos locekļus, lajus, mēs vienkārši pateicamies Tev par viņiem.

23 Un mēs lūdzam, debesu Tēvs, lai mūsu kopīgā sanāksme šeit šajā Pateicības svētku dienā... Tā varētu būt pēdējā Pateicības diena, kurā mēs satiksimies kopā uz šīs zemes, tāpēc, Dievs, ļauj mums izmantot šo laiku un to taupīt. Un mēs apzināmies, ka...ka kļūst vēls, un mēs gribam darīt visu, ko vien varam, kas ir mūsu spēkos, lai paveiktu darbu Kungam Jēzum, pirms Viņš atnāks. Kaut kādā veidā es jūtu, ka Viņš gaida, lai mēs pabeidzam šo darbu. Tāpēc palīdzi mums, Kungs, šovakar, katram no mums kā indivīdam, lai mēs tik ļoti būtu norūpējušies par citiem, ka mēs izietu ielās vai apkārtnē un...un ievestu pazudušos, lai viņi tiktu glābti.

24 Svētī Savu Vārdu. Tavs Vārds ir patiesība, Kungs, visa patiesība. Tāpēc mēs lūdzam, lai tad, kad mēs centīsimies lauzt šo dzīvības maizi, patiesību, cilvēkiem, atnāk Svētais Gars, pateicoties tam lauztajam ķermenim tur Golgātā, kur grēkam bija tas jāsalaužs, un atkal sadala Sevi starp mums, sadraudzībā ap Vārdu. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

25 Tagad, lūdzu, es gribētu, lai jūs atšķirat kopā ar mani. Daudziem no jums patīk paturēt Rakstus tajā vietā, kur tos lasa kalpotājs vai evaņģēlists. Un šovakar es gribētu nolasīt fragmentu no 5. Mozus grāmatas 4. nodaļas, sākot ar 7. līdz 14. pantam. Un no vēstules Ebrejiem 14. nodaļas, no 25. līdz 29. pantam ieskaitot. 5. Mozus grāmata, 4. nodaļa.

Jo kurai citai lielai tautai Dievs stāvētu tik tuvu kā Tas Kungs, mūsu Dievs, mums, kad mēs Viņu piesaucam?

Un kurai citai lielai tautai tik taisni likumi un tiesas kā visa šī bauslība, ko es šodien dodu jūsu priekšā?

Bet sargies un sargi savu dvēseli, ka tu neaizmirstu to, ko tavas acis ir redzējušas, un ka tas neizzūd tev no sirds visās tavās mūža dienās. Un dari to zināmu saviem bērniem un saviem bērnu bērniem.

Sevišķi to dienu, kad tu stāvēji Tā Kunga, sava Dieva, priekšā Horebā, kad Tas Kungs man sacīja: sapulcini Man šo tautu, un Es tiem došu dzirdēt Manus vārdus, lai viņi mācītos Mani bīties visās savās mūža dienās, cik ilgi tie virs zemes dzīvo, un tie tos mācīs arī saviem bērniem.

Tad jūs tuvojāties un nostājāties kalna pakājē, bet kalns dega ugunīs līdz debesu jumam, kaut apkārt bija tumsa, mākoņi un migla.

Un Tas Kungs uz jums runāja no uguns: jūs dzirdējāt Viņa vārdu balsi, bet jūs neredzējāt nekādu tēlu, balss vien bija.

Tad Viņš jums pasludināja Savu derību, ko Viņš jums pavēlēja turēt, desmit baušļus, ko Viņš uzrakstīja uz divām akmens plāksnēm.

Bet man Tas Kungs tai laikā deva pavēli, lai es jums mācu likumus un tiesas, ka jūs visu to pildītu tai zemē, ko ejat iemantot.

26 Un tagad vēstule Ebrejiem, 14. nodaļa, sākot ar 25. pantu.

Pielūkojiet, ka jūs nenoraidāt to, kas runāja. Jo, ja tie nav izbēguši, kuri atmeta viņu, kas zemes virsū runāja, jo mazāk mēs, ja novēršamies no tā, kas runā no debesīm.

Viņa balss toreiz satricināja zemi, bet tagad Viņš ir apsolījis, sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis.

Bet vārdi "vēl vienreiz" norāda uz satricināmā pārvēršanu, tāpēc ka tas ir radīts, lai paliktu nesatricināmais.

Tāpēc, saņemot nesatricināmu valstību, būsim pateicīgi. Tā mēs Dievam patīkami kalposim, ar

bijību un bailēm,

jo mūsu Dievs ir uguns, kas iznīcina.

27 Un tā, man šeit ir dažas piezīmes un dažas pierakstītas Rakstu vietas, uz kurām es vēlētos atsaukties dažas minūtes, jo es gribētu iedot tam mazliet dīvainu nosaukumu. Un šīs lentes ir pieejamas jebkurā brīdī, kad kāds vēlētos tās saņemt. Šeit klātesošais Magaira kungs varēs jums šīs lietas sagādāt. Un es vēlos paņemt tekstu, tas ir, no teksta šai tēmai, kaut ko šādu: "Pasaule atkal brūk kopā".

28 Vakar jeb vakar vakarā mēs braucām cauri Memfisai, Tenesī štatā, un ieradāmies tur diezgan vēlu pēcpusdienā vai jau vakarā. Un mums teju vai neizdevās izbraukt pa ielām, jo tur bija tik daudz bērnu un cilvēku. Un es domāju: "Kas tas varētu būt?" Cilvēki nebija tērpušies tā, it kā viņi būtu bijuši kādā reliģiskā sapulcē, kā, piemēram, pie mūsu labā brāļa Billija Grēma vai Orala Roberta. Un jebkurā gadījumā es nedomāju, ka viņi tajā brīdī vispār atradās šajā rajonā. Un sievietes valkāja bikses, un mazie bērni apkārt viņām, tērpušās tikai uzsvārčos un tamlīdzīgi, darba apģērbā. Un es brīnījos, kas tas varētu būt, un visbeidzot mēs to noskaidrojām. Tur bija notikusi Ziemassvētku vecīša parāde. Tūkstošiem cilvēku bija vērojuši to uz ielām un tā tālāk. Un mums vienkārši bija ļoti grūti tikt cauri Memfisai, jo tuvojās Ziemassvētki.

29 Un Ziemassvētki ir tik liela komerciāla diena, ka Pateicības diena ir teju vai pilnībā izstumta no aprites, jo...vismaz biznesa pasaulē; jo komerciālajā pasaulē Ziemassvētki atstāj daudz lielāku ietekmi, jo tik daudzi cilvēki dodas iepirkties. Un viņi vienkārši... Pateicības diena ir tikai neliela pieturvietiņa. Un mēs konstatējam, redzot, ka Ziemassvētki atkal tuvojas...es nodomāju, ka būtu labi parunāt par šo tēmu, jo mēs tam tuvojamies. Redzot, ka patiesībā Ziemassvētki nav...

30 Mēs svinam šo 25. decembra dienu kā Kristus dzimšanas dienu, bet, protams, ikviens zina, ka tā nebija Kristus dzimšanas diena. Tā bija romiešu saules dieva dzimšanas diena, un, kad draudze tika pievērsta jeb ievesta katolicismā, tas tika noteikts Nikejas padomē. Tā vietā, lai tā būtu "saules dieva" dzimšanas diena, viņi pārveidoja to par "Dieva Dēla" dzimšanas dienu. Tas notika laikā, kad saule, sākot no 20. līdz... es gribēju teikt, no 21. līdz 25., atrodas savā... Es aizmirsu, kā to pareizi sauc. Tas ir brīdis, kad saule šķērso šo fāzi nepilnu sekundi vai divas. Un tā bija saules dieva dzimšanas diena, bet viņi vienkārši paņēma "Dieva Dēlu" un noteica to par Viņa dzimšanas dienu, lai to sapludinātu ar savām pagānu tradīcijām. Un tā nekādā ziņā nav Kristus dzimšanas diena.

31 Viņš nevarēja piedzimt tajā laikā, jo Jūdeja atrodas aptuveni tikpat tālu no ekvatora kā šī vieta, un mēs...mēs redzam, ka Jūdejā ziemas laikā, 25. decembrī, tur ir sniegputeņi un aukstums. Gani nevar atrasties uz kalna, un ir daudzi iemesli, kāpēc tas nebija iespējams.

32 Un toreiz Viņš piedzima, kā dzimst dabā, kā visa pārējā daba, Viņš...Viņš piedzima pavasarī. Parasti jēri piedzimst pavasarī; un Viņš bija Jērs. Lūk, es pats ticu, ka Viņš piedzima martā, aprīlī vai apmēram tajā laikā, agrā pavasarī.

33 Bet mēs redzam, ka viņi no tā ir izveidojuši tirdzniecības dienu. Cilvēki drūzmējas ielās, socializējas, satraucas par viskautko, un domā par to, kādu dāvanu kādam uzdāvināt, cik daudz par to būs jāmaksā.

34 Nesen es tiku pārsteigts. Es stāvēju kādā vietā, un divas dāmas runāja par to, kādu dāvanu pasniegt savam tēvam dzimšanas dienā...jeb šogad Ziemassvētkos. Un viena no viņām teica: "Es nopirku viņam kvartu viskija." Un otra teica: "Es viņam nopirku paciņu jeb kārbu ar cigaretēm," vai kaut ko tamlīdzīgu. Un viņas runāja, ka tā viena par viskiju samaksāja daudz vairāk nekā par cigaretēm.

35 Un es nodomāju: "Tas tik ir veids, kā pasniegt kādu...samainīt jeb iedot dāvanu, pieminot Jēzu Kristu, Dieva Dēlu!" Kāda nāvējoša lieta tā ir!

36 Un es redzu mūsu pasauli tādā skumjā stāvoklī, kādā tā ir tagad, piesārņota no visām pusēm, bez jebkādas iespējas, ka tā kādreiz atkal atgūtos. Mums labāk ir būt piesardzīgiem ar to, ko mēs darām šajās dienās. Jo mums, tieši tagad šajās sērās par vienu no lielākajām traģēdijām un...un vienu no lielākajām... Mēs nekad nedomājām, ka kaut kas tāds varētu notikt Amerikā, bet tas tomēr

ir noticis. Un mūsu pašu nevērība pret Evaņģēliju, tā ir tārpu saēsta ar šādām lietām kā šī, un tas kļūs vēl sliktāk. Manā prātā nav nekādu šaubu, ka tas vienkārši turpinās pasliktināties.

37 Bet mēs ieraugām, ka šajos Ziemassvētkos, lai nonāktu pie tēmas, ka šajos Ziemassvētkos pasaule ir gandrīz tāda pati, kāda tā bija pirms diviem tūkstošiem gadu, kad atnāca Jēzus. Kopš tā laika tā nav pārāk daudz mainījusies. Jo tajos Ziemassvētkos pasaule bruka kopā un gaidīja Mesiju, kas palīdzētu noturēt to kopā. Un...un apmēram tā tas ir arī šodien, mēs darām to pašu. *Pasaule atkal brūk kopā*.

38 Lūk, tas notiek ne tikai šeit Amerikā, bet tas ir visā pasaulē, lai kur tu dotos; un reliģiskajā pasaulē, politiskajā pasaulē, visā, morāles pasaulē. Tā...tā...tā vairs vienkārši nepastāv, tā ir vienkārši... Morāle vairs ir tikai starp labiem cilvēkiem, un to ir ļoti grūti atrast. Tas...tas ir kauns. Un politika un viss pārējais ir samaitāts, līdz viss ir kļuvis par slimām un puvušām brūcēm, no galvas līdz kājām, visa pasaule. Mūsu politiskā sistēma, mūsu reliģiskā sistēma, mūsu morālā sistēma, viss, kas mums ir, ir zudis! Vienkārši nav nekādas iespējas to visu noturēt kopā. Ar to...to ir cauri! Tas... Mēs esam nonākuši ceļa galā. Nekā cita tur nav.

39 Mēs, es zinu, ka mēs esam par to runājuši jau ilgu laiku, bet kādu dienu par to vairs nebūs ko runāt, tas būs vēsturisks notikums, un mēs ieraudzīsim, ka esam ārpusē, ja mēs nebūsim nomodā šajā laikā.

40 Es aizdomājos, ja mēs šajos Ziemassvētkos...ja Dievs atkal sūtītu Viņu, kā Viņš izdarīja to pirms diviem tūkstošiem gadu, ja Viņš atsūtītu Viņu pie mums 1964. gadā, interesanti, vai mēs ar Viņu nerīkotos tāpat, kā viņi rīkojās toreiz? Man vienkārši ir jautājums, vai Viņa atnākšana būtu vairāk...vai Viņu uzņemtu laipnāk politiskajā vai reliģiskajā pasaulē, nekā ar Viņu notika toreiz? Es vienkārši aizdomājos, vai mēs esam labākā formā Viņu uzņemt, nekā ar Viņu notika toreiz? Bet mēs zinām, ka toreiz Viņš tika noraidīts.

41 Ko mēs darītu ar Viņu, ja Viņš atnāktu? Varbūt reliģiskā pasaule, uz ko es balstu šo te, rīkotos ar Viņu tāpat, kā tā izdarīja tajā laikā. Ja vien varētu, viņi sistu Viņu krustā (viņi nav mainījušies) tā paša iemesla dēļ, kāpēc viņi izdarīja to tajā reizē.

42 Kāpēc viņi to izdarīja, vai viņi sita krustā tieši To, kuru viņi lūdza nākt uz zemi, lai glābtu viņus, lai izvestu viņus no haosa? Viņi sita krustā vienīgo cerību, kāda viņiem bija. Kāpēc? Kāpēc viņi to izdarīja? Tāpēc ka tad, kad Dievs atbildēja uz viņu lūgšanu, Viņš atbildēja uz to tādā veidā, kādu viņi nebija gaidījuši kā atbildi. Kad Viņš nāk, Viņš nekad nenāk atbilstoši viņu teoloģijas gaumei.

43 Un, ja Viņš atnāktu atkal šodien, Viņš atnāktu tādā pašā veidā, neatbilstoši pasaules vai draudžu teoloģijai un tam, kā viņi par Viņu domā. Viņš vienmēr nāk kā Dievs... Cilvēki, kad viņi nonāk grūtībās un lūdz, tad Dievs dod viņiem to, par ko viņi lūdz, bet Viņš iedod to tādā veidā, kas viņiem nāks par labu. Bet viņi noraida to, jo tas neatnāk tā, kā, pēc viņu domām, tam vajadzēja atnākt. Viņi noraidīja Dieva svaidīto Vārdu, un Viņš ir Vārds.

44 Lūk, Dievs, visos periodos, visos laikos, kad Viņš sāk: "Kad Viņš runāja Savu Vārdu dažādos laikos caur praviešiem, šajās pēdējās dienās caur Jēzu Kristu, Savu Dēlu," mēs redzam, ka katrs no šiem pravietojumiem bija paredzēts konkrētam periodam. Piemēram, ķēniņš Nebukadnēcars, kad viņam bija šis sapnis par pagānu pasauli no galvas līdz kājām, un Daniels sniedza šī sapņa skaidrojumu; tas bija pravietojums visai pasaulei, uz visiem laikiem, katrai pagānu valstības daļai, kā tā virzīsies no galvas līdz kājām. Un pravieši vienmēr ir runājuši Vārdus, kam jāpiepildās katrā periodā. Un kad Dievs...

45 Cilvēki nonāk grūtībās, un Dievs viņiem atbild. Viņš sūta viņiem svaidītu pravieti vai kādu vēstnesi, jo Viņš nevar atkāpties no Sava Vārda, ko Viņš ir paredzējis tam periodam. Bet tas, ko Viņš dara, Viņš sūta vēstnesi, lai liktu tai Vārda daļai dzīvot tajā periodā. Viņš to dara vienmēr, saprotiet. Viņš izveidoja Savu Vārdu iesākumā. Viņš zināja galu no sākuma. Viņš izteica Savu Vārdu. Un katrā periodā, kad cilvēki nonāk grūtībās, viņi...viņi lūdz, un Dievs sūta svaidīto. Un tas svaidītais pavisam noteikti liek dzīvot tam apsolījumam tam periodam, kas bija pareģots tam

periodam. Un tieši to Viņš dara vienmēr. Dievs nekad nemaina Savu programmu. Lūk, mēs vispār neredzam, ka Dievs mainītos.

46 Dievs reiz noteica, kā Viņš izglābs cilvēku – tas notika Ēdenes dārzā, zem izlietajām asinīm. Mēs esam izmēģinājuši visas pārējās sistēmas, sākot no vīģu lapām līdz izglītībai, psiholoģijai, sistēmu konfesijām un tā tālāk, un tas viss ir pilnībā ticis noraidīts; tas nekad nav darbojies un nekad nedarbosies. Dievs satiksies ar cilvēku tikai zem izlietajām Asinīm, un tā ir vienīgā vieta, kur Viņš ar viņu jebkad sastapsies, jo tas bija Viņa pirmais lēmums. Viņš nekad nesatiksies ar cilvēku caur kādu ētikas sistēmu. Viņš nekad, nekādā gadījumā! Vienkārši atgriezieties atpakaļ pie Dieva Ceļa – tieši to Viņš pateica sākumā. Un Viņš ir bezgalīgs, nevar mainīties, un Viņš vienmēr ir tas pats. Tieši tur Viņš satiekas ar cilvēku, un tikai tur. Tas ir tas iemesls, kāpēc mums šodien neizdodas būt sadraudzībā, tas ir tas iemesls, kāpēc draudze ir tik sadalīta, jo ikviens ir atdalīts kādā sistēmā, un, kad viņi tā rīkojas, tad Dievs viņus noraida, tieši tur. Viņš vēlas, lai mēs satiktos zem Asinīm, kur mums viss ir kopīgs, tur pie Krusta. Tas ir Dieva vienīgais mērķis! Dievs vienmēr sūta Savu Vārdu.

47 Un mēs šodien redzam, ka šodienas pasaule ir tieši tāda pati kā tajā laikā; tā atrodas situācijā, kurā tās politiskā sistēma un viss pārējais brūk kopā, un tā meklē mesiju, kas to visu noturēs kopā.

48 Lūk, vārds *mesija* nozīmē "svaidītais", kaut kas svaidīts. Dievs! *Šī* ir Jēzus Kristus atklāsme; visa Grāmata bija aizzīmogota ar septiņiem Jēzus Kristus atklāsmes zīmogiem. Jēzus Kristus bija 1. Mozus grāmatā; Jēzus Kristus bija tās Grāmatas vidū. Jēzus Kristus bija gan 2. Mozus grāmatā gan 1. Mozus grāmatā, un Viņš bija Grāmatas vidū, un Viņš bija Jaunajā Derībā, un Atklāsmes grāmatā, un līdz pat pašām beigām. "Tas pats vakar, šodien un mūžīgi". Tas viss ir Dievs!

49 "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds kļuva miesa un dzīvoja starp mums."

50 "Dievs dažādos laikos un dažādos veidos runāja uz tēviem caur praviešiem." Kad Tā Kunga Vārds nāca pie praviešiem, un tikai pie viņiem, jo viņi bija svaidīti ar Vārdu, viņiem bija tiesības izskaidrot Vārdu. Un Dievs darbojās caur viņiem, pierādot, ka tas Vārds ir pareizs. "Ja es...ja starp jums ir kāds garīgs vai pravietis, tad Es, Tas Kungs, atklāšos viņam. Un, ja tas, ko viņš saka, piepildās, tad klausiet viņu. Ja tas nepiepildās, tad neklausiet viņu." Tā vienkārši ir saprātīga spriešana, ikvienam cilvēkam.

51 Tagad mēs atrodamies šeit, šajās pēdējās dienās, kad mēs atkal gaidām Tā Kunga atnākšanu.

52 Es labi atceros to veco baptistu sludinātāju, kurš mani kristīja Jēzus Kristus Vārdā, kad es biju vēl pavisam mazs zēns. Un viņš ar mani mēdza apspriest šo tēmu par Jāni Kristītāju. Viņš teica: "Brāli Billij," viņš teica, "kad Jānis... Kad Viņš teica: 'Ļauj, lai tā notiek,' un tad viņš ļāva Viņam." Viņš teica: "Tad Jānis kristīja... Jēzus kristīja Jāni, jo mēs zinām, ka Jānis vispār nebija kristīts, un tomēr viņš sludināja kristību." Nu, tas mani vienmēr mazliet mulsināja.

53 Vēlāk šeit, ne tik sen, man tas tika atklāts šādi: ka tur, tajā dīķī, tajā ūdens bedrē, satikās divi vislielākie vēstneši, kādus pasaule jebkad ir redzējusi – cilvēks, kas bija pārāks par visiem praviešiem, proti, Jānis, jo "nekad nav bijis cilvēks, dzimis no sievietes, kas būtu tik liels kā viņš"; un tur bija pats Dievs, izpaudies miesas ķermenī. Un atcerieties, ka Bībele mums saka, ka: "Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša." Un kad Vārds tapa par miesu, lūk, tur ūdenī stāvēja pravietis. Un Vārds un pravietis satikās, viņi pazina viens otru! Pareizi. Pats Vārds, kļuvis miesa, iemiesots Dieva Dēls, atnāca pie pravieša ūdenī.

54 Pravietis sacīja: "Man vajadzētu būt Tevis kristītam, bet kāpēc Tu nāc pie manis?"

55 Viņš sacīja: "Ļauj, lai tā notiek, jo tā mums pieklājas piepildīt visu taisnību."

56 Pievērsiet uzmanību! Jānis, būdams pravietis, zināja, ka Viņš bija tas upuris. Un upuris ir jānomazgā, pirms tas tiek pienests upurēšanai. Un tieši tāpēc Viņam bija jātiek kristītam.

57 Ak, šodien mums pieklājas piepildīt visu mūsu dienas taisnību. Tā stunda ir klāt. Bībele stāsta mums, kam ir jānotiek šajā dienā. Mēs zinām, ka tas, ko Bībele saka, šajā dienā notiks. Tā ir mūsu atbildība turēties pie Dieva, līdz šīs lietas notiks. Tā stunda ir pienākusi! Lūdziet par svaidīto,

kas dos mums to atbrīvošanu, ko mēs gaidām, jo Dievs ir apsolījis to.

58 Toreiz viņi noraidīja Dieva svaidīto Vārdu, un tāpēc tas sabruka, sabruka kopā. Un šajā laikā mēs atkal ieraugām, ka viss atkal brūk kopā. Es redzu, kā jau es teicu, ka mūsu politika ir samaitāta, mūsu draudzes dzīve ir samaitāta. Kas ir noticis? Lūk, kas to izraisīja: kad jūs, jebkurā brīdī, novirzāties no Dieva programmas, jūs sastapsieties ar samaitātību. Tas nevar nostāvēt. Dieva Vārds ir nekļūdīgs, un nekas neieņems tā vietu, nekad nevarēs.

59 Mūsu izglītības sistēma, mūsu konfesionālā sistēma ir aizstājusi Svētā Gara vadību draudzē. Mūsu lielā, brīnišķīgā kalpotāju apmācība un tamlīdzīgas lietas ir aizstājušas visas nakts lūgšanu sanāksmes un veclaicīgo veidu, kā mēs reiz tikām pie Dieva. Tagad, tā vietā, lai mums būtu sludinātāji, mums ir lektori, cilvēki, kas Vārdu pārzina tikpat labi; viņi var tur sēdēt un salikt to kopā tādā veidā, ka ir pārsteidzoši, kā viņi to spēj. Viņi zina mehāniku, bet tā nav dinamika. Mums vajag dinamiku. Man nerūp mehānika; es gribu zināt dinamiku. Ko tā dara?

60 Es nezinu, kā tur darbojas tā mašīna. Tai ir virzuļi un cilindri, bet es nezinu, cik lielu spiedienu tā izmanto. Vienīgais, ko es zinu, ir dinamika – nolikt to tur ārā un braukt ar to.

61 Tas ir tas, ko mēs zinām – Dievs deva apsolījumu: "Es izliešu Savu Garu pār visu miesu, jūsu dēli un meitas pravietos." Kā Viņš to darīs? Es jums nevaru to pateikt. Es vienkārši gribu zināt Dieva sistēmas dinamiku. Tas ir tas galvenais.

62 Šodien mēs esam studējuši mehāniku tik ļoti, līdz viss ir kļuvis mehānisks. Kāda jēga ir no automašīnas, ja tajā nav kaut kā, kas to darbinātu? Kāda jēga ir no gaismām, ja...ja...vai gaismekļiem, ja nav strāvas, kas tajos ieietu? Redziet, mums ir visa mehānika, mums ir skolas un skolotāji, un tā tālāk, kas var apmācīt cilvēku, līdz viņš var stāvēt aiz kanceles tādā veidā, ka kļūst par daiļrunīgu personu. Tas joprojām neatnes Dieva Spēku. Kur ir tas Dieva Spēks, kas reiz bija draudzei? Kur ir tā Vasarsvētku svētība, kas reiz plūda caur draudzēm? Tas ir tas iemesls, kāpēc mūsu pasaule brūk kopā, jo mēs esam attālinājušies no patiesajiem Dieva principiem un izglītojuši cilvēkus sistēmās un pārējās lietās. Un tieši tas mūs ir novedis tajā stāvoklī, kādā mēs esam šodien. Es ticu, ka tas ir tas iemesls, kāpēc mūsu pasaule brūk kopā.

63 Šādas epizodes ir bijušas uz zemes jau kopš Noasa dienām. Mēs redzam, ka tad, kad Dievs...lika Noasam, taisnības pravietim, doties ar savu vēstījumu, bija amorālumu epizode tajā laikā, kā ir teikts Bībelē: "Ēšana, dzeršana, precēšanās, došanās laulībā." Mēs redzam, ka tajā laikā bija nesātība un amorāla rīcība, un tā tālāk. Un tad pasaule sabruka, jo cilvēki noraidīja Dieva vēstījumu tam laikam. Noass bija Dieva svaidīts pravietis, Dieva sūtīts, ar Dieva vēstījumu, un viņš brīdināja cilvēkus pirms tiesas iestāšanās. Bet viņi ķiķināja un smējās, un uzjautrinājās par to, un visa pasaules sistēma sabruka tajā dienā, un viņi noslīka jūrās. Tā tas ir. Kāpēc? Viņi noraidīja tās stundas vēstījumu.

64 Mēs redzam, ka tas pats notika Ēģiptē, kad Mozus izveda Israēla bērnus. Visa Ēģiptes sistēma bija kļuvusi samaitāta. Un mēs redzam, ka tas notika atkal, kad Dievs sūtīja uz turieni svaidītu vēstnesi Sava Vārda dēļ. Tas notika, lai piepildītu Viņa Vārdu.

Jūs teiksiet: "Vai tas notika, lai piepildītu Viņa Vārdu?"

65 Viņš pateica Ābrahāmam, ka tieši to Viņš darīs. Un tajā laikā uz skatuves bija jāparādās kādam, lai darītu šo Vārdu dzīvu turpat viņu acu priekšā. Dievs bija sūtījis uz turieni Savu Mozu, un tieši to, ko Viņš bija apsolījis izdarīt, viņš izdarīja, jo viņš bija tas svaidītais Vārds tai stundai. Viņš teica, ka tas tiesās šo pasauli. Dieva Vārds teica: "Es tiesāšu šo tautu ar lieliem, vareniem brīnumiem un zīmēm."

66 Tur stāvēja vīrs, pavisam parasts cilvēks, tāds pats kā jūs vai es, kurš bija saņēmis Vārdu no Dieva, un viņš devās uz turieni un izteica radību, un tā radās. Viņš teica: "Lai..." Paņēma rokā smiltis un sacīja: "Lai no zemes parādās blusas." Un Dieva Vārds, izskanot caur šī pravieša muti, tā kā tas bija tieši tajā stundā, kad tam bija paredzēts notikt, un blusas pārklāja visu zemi. Viņš pārklāja zemi ar vardēm, ar utīm. Viņš to pārklāja ar visāda veida sērgām un citām lietām. Jo Dievs bija devis apsolījumu, un bija pienākusi stunda, kad tam bija jātiek svaidītam, svaidītājam Vārdam

tai stundai, kurā viņi dzīvoja.

67 Tas ir tas, kas mums ir vajadzīgs šodien – nevis atgriešanās kādā semināra sistēmā, bet svaidītais Vārds šim laikam, kurā mēs dzīvojam, lai atkal atvestu Jēzu Kristu pasaulē, "to pašu vakar, šodien un mūžīgi". Ir...ir programma, kas ir paredzēta šai dienai, Dieva apsolījums. Un vienīgais veids, kā mēs jebkad varēsim visu savest kārtībā, ir ļaut šim Vārdam tikt svaidītam. Tā tas ir. Tā ir noticis vienmēr. Jā.

68 Mēs redzam lielo morālo samaitātību Nebukadnēcara dienās. Viņam bija cilvēks, kurš bija svaidīts. Kad uz sienas parādījās rokas raksts, viņam bija cilvēks, kurš varēja to izlasīt.

69 Lata un Sodomas dienās mēs atkal ieraugām, ka pasaule bruka kopā. Dievs izglāba to, ko varēja izglābt, no tā visa.

70 Jēzus Kristus dienās, mēs redzam, ka cilvēku radītās sistēmas bija novedušas pasauli tādā stāvoklī, un tolaik valdošā politika, ka viņi...pirmajos Ziemassvētkos visa pasaule bruka kopā.

71 Lūk, mēs esam izdarījuši to pašu – pagriezušies pilnīgi pretējā virzienā un samaitājuši Dieva Vārdu ar sistemātisko reliģiju, līdz mēs redzam, ka tā brūk kopā. Uz kuru no šīm sistēmām mēs šobrīd varam paļauties? Pie kuras sistēmas mēs varam vērsties, pie metodistu, baptistu, prezbiteriešu vai pentakostu sistēmas? Mums neatliek nekas cits, kā vien atgriezties pie tā svaidītā apsolījuma Vārda šai stundai. Šīs sistēmas ir trauslas, tās ir nestabilas. Tās...tās ir cilvēku radītas sistēmas, un tās jūs neglābs. Tajās nav dzīvības. Vienīgā dzīvība ir Dieva Vārdā. Tas ir dzīvība. Viņš tā teica.

72 Un tāpat kā tas bija toreiz, kad viņi lūdzās, cilvēki izrādās sava ceļojuma beigās jeb viņu spēki ir beigušies, tāpat kā tas bija Noasa dienās un Mozus dienās, un tā tālāk. Kad viņi saprot, ka vairs nevar iet tālāk, tad viņi sāk lūgties. Un, kad viņi sāk lūgties, Dievs vienmēr atbild. Tad piedzima Jēzus.

73 Kā jau es teicu, pasaule tajā laikā bruka kopā. Katra tauta meklēja mesiju, tieši tāpat kā mēs šodien. Roma meklēja kādu izcilu ģēniju, kurš varētu uzrasties viņu vidū, kādu varenu vīru, kurš pārzinātu visus militāros trikus, lai dotos turp un samīdītu Grieķiju un pārējo pasauli. Grieķija meklēja to pašu – kādu, kurš varētu viņiem pateikt, kā iekarot pārējo pasauli.

74 Tā laika ebreju reliģiskā pasaule meklēja ģenerāli. Viņi domāja, ka no debesīm nāks Mesija ar lielu dzelzs zizli rokās, un Viņš sakaus Romu, samīdīs viņus un iedzīs viņus jūrā. Un visi tur, viņi meklēja tāda veida cilvēku. Viņi gribēja ģenerāli.

75 Līdzīgi kā daudzas mūsu šodienas konfesijas, mūsu konfesijas meklē supermenu. Mūsu valsts meklē supermenu. Krievija meklē supermenu. Tādu meklē arī austrumu pasaule. Tādu meklē ANO. Tādu meklē draudzes. Bet kādu tieši cilvēku viņi meklē?

76 Krievija meklē mesiju, kurš ir svaidīts, ar...ar smadzenēm, lai viņš zinātu iekarot viņiem kosmosu un apsteigt visus ceļā uz mēnesi. Viņi grib iekarot pasauli. Tas ir vienkārši...

77 Bet, redziet, kad viņi lūdz šīs lietas un lūdz to, viņi nelūdz tā, kā teica Jēzus. Mēs cenšamies padarīt Dievu par...par izsūtāmo zēnu: "Kungs, izdari man *to*! Un izdari man *šito*! Un ej un izdari *to*," sakām Viņam, ko darīt.

78 Jēzus teica: "Kad jūs lūdzaties, lūdzieties šādi: 'Mūsu Tēvs, kas esi debesīs, svētīts lai ir Tavs Vārds. Lai nāk Tava Valstība. Lai notiek Tava griba.'" Kurš...parādiet, kur mēs to darām? Mēs vienmēr gribam, lai Dievs ir mūsu izsūtāmais vai kaut ko izdara mūsu labā. Bet, kad mēs esam gatavi sacīt: "Lai notiek Tava griba," atdodam sevi Viņam, atdodam Viņam savus ceļus. Visu, kas mēs esam, uzticiet to Viņam. Tieši tad Dievs rīkosies, kad tu būsi gatavs ļaut Viņam darboties ar tevi, nevis tu darbosies ar Viņu.

79 Ļaujiet Viņam teikt jums, nevis jūs sakāt Viņam un visu sagrozāt. "Nāc uz mūsu sistēmu, ak, Kungs Dievs, padari mūs visus par metodistiem, mūs visus par pentakostiem, valdi pār visiem pārējiem. Mēs gribam ģēniju, mēs, pentakosti, mēs, metodisti un baptisti." Mums ir garīgie semināri, ceļam milzīgus, sacīdami: "Beigu laiks ir tuvu, Tā Kunga atnākšana," ceļam seminārus,

kas izmaksā miljoniem dolāru, un tā tālāk. Mēģinām ko? Dabūt sev mesiju. Tā tas ir.

80 Lai tikai Tas Kungs kaut kur kaut ko uzceļ, katra konfesija dabūs vienu tādu pašu. Tieši tā. Noskaidrojiet paši. Paskatieties, kad uzplaiksnīja dievišķā dziedināšana, cik daudz bija dievišķo dziedinātāju? Katram bija jābūt dievišķajam dziedinātājam.

81 Tās iziešanas dienās bija viens Mozus. Bija viens Elija, viens Elīsa, viens Jesaja un tā tālāk.

82 Un tā, mēs redzam, ka pasaule grib savu mesiju. Krievija grib savējo, un Amerikas Savienotās Valstis grib savējo, draudžu pasaule grib savējo. Katrs grib savu mesiju, bet viņi grib to tādā veidā, lai...lai viņi varētu to kontrolēt. Viņi vēlas kontrolēt šo mesiju. Ak, protams. Jā, viņi...ja vien varētu. Ja Dievs atsūtītu to saskaņā ar viņu gaumi, viņi to noteikti pieņemtu. Bet redziet, Dievs zināja viņu vajadzības. Viņš...Viņš nav apsolījis sūtīt mums to, ko mēs gribam un par ko lūdzam, bet to, kas mums ir vajadzīgs.

83 Viņi gribēja ģenerāli; viņi saņēma mazuli. Redziet, tas bija tas, kas viņiem bija vajadzīgs. Viņiem bija vajadzīgs mazulis (kā?), lai pazemotu viņus, lai padarītu viņus pazemīgus.

84 Tieši tas šodien ir vajadzīgs pašpasludinātajai draudzei – atkal pazemoties. Tas ir nonācis līdz stāvoklim, kurā nav grēku nožēlas un nav mīlestības starp cilvēkiem. Šķiet, ka tā ik dienas mirst. Draudze atdziest. It visur, var redzēt, ka atmoda ir beigusies, un var redzēt atdzišanu. Mums ir vajadzīga pazemošanās. Un mēs...

85 Viņi lūdza ģenerāli, bet saņēma Jēru. Kāpēc? Tāpēc, ka Dievs zināja, kas viņiem bija vajadzīgs. Tieši tas viņiem bija vajadzīgs. Viņiem vajadzēja Glābēju. Viņi domāja, ka viņi ir glābti, bet Dievs zināja, ka tā nav.

86 Un tas ir tas, kas šodien atkal ir vajadzīgs pasaulei – Glābējs, šī stāvokļa Glābējs, kaut kas, kas var saturēt to kopā. Nevis kāds izglītots režīms, kaut kāda mehāniska sistēma vai kaut kāda izglītības sistēma. Mums ir vajadzīgs Kunga Jēzus Kristus spēks un glābjošā žēlastība atpakaļ draudzē, kad vīrieši, sievietes, zēni un meitenes var tikt glābti.

87 Vai mēs esam gaidījuši pārāk ilgi? Vai tur ārā ir daudzi, kas nekad neieies? Vai pēdējais vārds ir izpirkts? Vai tas ir tas, kas notiek šodien? Tā tas varētu būt, ziniet. Ziniet, tas...tas pavisam vienkārši varētu tā būt, un tas vispār nav pret Rakstiem, it nemaz. Tās tas varētu būt. Tātad, mēs tagad nezinām, būsim uzmanīgi.

88 Bet viņi domāja, ka viņi ir izglābti, un...un...bet Dievs zināja labāk nekā viņi. Un tas pats notiek arī šodien.

89 Viņi bija paņēmuši Vārdu, ko Dievs bija devis viņiem tai dienai, ka...viņiem būtu vajadzējis zināt to dienu, kad Viņš nāks, bet viņi bija izveidojuši no tā tradīciju. Jēzus teica: "Jūs esat paņēmuši Dieva Vārdu un ar savām tradīcijām esat padarījuši to neefektīvu."

90 Tā ir tā pati lieta, kas ir notikusi šodien mūsu sistematizētajā, reliģiski sistematizētajā pasaulē. Pasaules sistēmas ir paņēmušas Dieva Vārdu un padarījušas to par tradīciju. Un tas ir iemesls, kāpēc tam nav nekādas ietekmes. No tā nekas neiznāks, jo tas ir sajaukts kopā.

91 Jūs nevarat ielikt īstu graudu kaut kur, kur tas neaugs, ja vien tā nav zeme, un tas neaugs. Jūs varat nolikt to saulē un turēt siltumā, jūs varat darīt, ko vien vēlaties, bet tam ir vajadzīga noteikta veida zeme. Tam ir jābūt tur iekšā. Tam ir jābūt apraktam. Tam ir jāatrodas pareizā atmosfērā, lai tas augtu.

92 Un tāpat ir ar Dieva Vārdu! Jūs nevarat paņemt draudzi un atdzīvināt to, balstoties uz kādu tradīciju. Varbūt jūs varat piesaistīt miljoniem locekļu, bet jūs nekad nepievilksiet Dieva Spēku, kamēr mēs atkal neatgriezīsimies pie oriģinālā Vārda, atpakaļ pie fundamentālā Vārda, atpakaļ pie Asinīm, atpakaļ pie Jēzus Kristus, atpakaļ pie vecmodīgajām lūgšanu sanāksmēm un atpakaļ pie Dieva! Varbūt mēs jau esam tik tālu aizgājuši, ka tā stunda jau sen ir pagājusi. Bet, tā vai citādi, Evaņģēlijam ir jātiek sludinātam. Ne mums par to spriest.

93 Dievs zināja, kas viņiem bija vajadzīgs, tāpēc Viņš deva viņiem to, kas viņiem bija vajadzīgs. Un atkal, mēs redzam, ka to, kas bija viņiem, mēs esam izdarījuši to pašu lietu.

94 Krievija un visi pārējie grib savējo. Un dažādi zinātnieki grib padarīt sevi slavenus. Katra valsts vēlas iegūt savu gudro cilvēku. Mēs gribam savējo. Mēs gribam, lai tajā ir izglītības sistēma. Mēs gribam konfesionālismu. Tieši to mēs arī saņēmām. Tieši to jūs izdarījāt. Tieši to jūs gribējāt, tieši to Dievs jums iedeva. Nu, ko jūs ar to darīsiet, kad esat to ieguvuši?

95 Vēl uz brītiņu parunāsim par Krieviju. Krievi meklē cilvēku, kas spētu iekarot kosmosu. Viņi apmāca viņus tik ātri, cik vien iespējams, savus zinātniekus. Kas būs, ja viņi tādu atradīs, kas būs, ja viņi dabūs savu mesiju, ko darīsim mēs? Un esi žēlīgs, ja viņi to dabūs! Atcerieties, Vācija ne tik sen, ne pārāk sen, tādu mesiju dabūja, Hitleru. Un mēs zinām, ko tas ar viņiem izdarīja.

96 Nu, kā tad ar draudzi, kādu mesiju šodien meklē draudze? Jūs, draudze, esat klieguši visskaļāk. Tātad, ko mēs bļaujam par mesiju, ko mēs bļaujam? "Atmodu mūsu laikā! Atpakaļ pie *tā*, pie *šitā* un pie *tā*." Ko viņi meklē, lai to izdarītu? Ko vēl jūs gribat? Ko vispār grib draudze?

97 Mums tas jau ir! Dievs to mums iedeva. Tas ir Viņa apsolījums šai stundai. Mēs skatāmies Bībelē, mēs redzam to it visur visā Bībelē. Svaidītie nāk un dara šo Vārdu atkal dzīvu tieši šajā laikā, tai stundai. Un mums ir Mesija. Tas ir Viņš, Vārds! "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs." Un Vārds paliek Dievs, Ebrejiem 13:8: "Tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Mēs zinām, kam ir jānotiek šajā dienā. Mēs gribam Mesiju. Un Dievs iedeva mums Mesiju, Savu apsolīto Vārdu šai dienai. Tas vienkārši gaida kādu, kam ir ticība, lai svaidītu to un atkal liktu tam dzīvot. Tieši tā. Tas ir reāls Mesija, tas ir Dieva Vārds. Kā Jēzus teica: "Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nekad nezudīs."

98 Bet draudze sēž, garīgi mirusi, zudusi, tā stunda ir pagājusi viņiem garām. Tā ir gar zemi un teju vai nezina, ko darīt, viens skrien *šajā* virzienā, bet otrs *tajā* virzienā. Bet šeit katrs apsolījums, ko Dievs deva Bībelē, katrs no tiem atrodas tur, tikpat derīgs kā vienmēr. Šī ir tā stunda! Kas padara draudzi tādu? Mēs esam Lāodikejas periodā, kad viņai ir jānāk šādā veidā. Šis ir tas laiks priekš tā.

99 Bet atcerieties, ka tas ir tas laiks, kad guļošā jaunava nāk pirkt eļļu, un tā ir tā pati stunda, kad ierodas Līgavainis. Mēs šodien redzam, ka anglikāņi, prezbiteriāņi un dažādas konfesijas, kurus pirms dažiem gadiem jūs nevarētu par maksu pierunāt saieties ar pentakostu ticīgo grupu. Protams, ka nē. Bet te nu viņi ir šodien, viņi ienāk. Vai tad jūs nezināt, ko teica Jēzus? Viņas ienāca, lai nopirktu eļļu, un teica: "Dodiet mums no savas eļļas!" Tās, kam bija eļļa, atbildēja: "Tā ne. Ejiet un nopērciet to vismaz...no tiem, kas to pārdod." Un kamēr viņas mēģināja to nopirkt, kamēr viņas mēģināja to dabūt! Vai jūs zināt, kādā stundā mēs dzīvojam, pentakostu ļaudis? Kad viņas atnāca, varbūt viņām bija sajukums, varbūt viņas bija izdarījušas *to*, *šito* vai vēl *kaut ko*; bet saskaņā ar Rakstiem viņas to nedabūja. Kamēr viņas mēģināja to izdarīt, viņas piedzīvoja visdažādākās emocijas un visādus "ismus" un sajūtas, bet sātans var atdarināt visas šīs lietas. Kamēr viņas to pirka jeb mēģināja to iegūt, ieradās Līgavainis, un tās, kurām bija eļļa, iegāja iekšā.

100 Un tieši tajā stundā mēs dzīvojam. Mēs nekad agrāk neesam to redzējuši. Jēzus teica, ka tā būs, un tā arī ir! Ko mēs redzam? Mēs redzam, ka Vārds, par kuru Dievs teica, ka tas notiks šajā dienā, piepildās tieši mūsu acu priekšā. "Ak, tad pamostieties, jūs, Tā Kunga svētie, kāpēc snaust, kad beigas tuvojas; sagatavosimies tam pēdējam saucienam," jo mēs nezinām, kad tas notiks. Jā.

101 Mūsu pasaules sistēma, mūsu draudzes sistēma, mūsu konfesionālā sistēma, visas mūsu sistēmas ir piesārņotas un samaitātas. Tas, kā trūkst mums šodien, ir tas, kas viņiem bija vakar. Tā tas ir. Šķiet, ka draudzes izžūst; teju vairs nevar atrast draudzi, kas ir dzīva ar Vārdu un ar Dieva Garu, un notiktu lielas lietas, kā tas bija vēl nesen.

102 Un tā, mēs redzam, ka Dievs zina, kas viņiem bija vajadzīgs, tāpēc Viņš...Viņš vienmēr piepilda apsolījumu. Tas ir tieši šis varenais Vārds, ko mēs redzam, apsolījums; viņiem būtu vajadzējis zināt, ka tas bija tieši tas, ko Dievs apsolīja, ka tas notiks tajā laikā.

Jūs sakāt: "Kā, kam bija jānotiek?"

103 Jesajas 9:6 pravietis teica: "Mums ir piedzimis Bērns, Dēls, Bērns; ir piedzimis Dēls, ir dots Bērns, un Viņa Vārds būs 'Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs'; un valdība būs uz Viņa pleciem, un Viņa Valstībai nebūs gala."

104 Mēs zinām, ka tajā dienā mums bija jāpiedzimst Bērnam, ka jaunava taps grūta un dzemdēs Bērnu. Un tas neatnāca caur nevienu no viņu sistēmām, tāpēc viņi nevēlējās ar to neko kopēju. Viņi noraidīja to. Bet svaidītais Vārds, Dievs (Imanuēls), tapis miesa viņu vidū, stāvēja tur, un Viņš sacīja: "Kurš no jums var apsūdzēt Mani grēkā, neticībā? Izpētiet Rakstus, jo tajos jūs domājat, ka jums ir mūžīgā dzīvība, bet tie ir tie, kas liecina par Mani." Viņš bija pilnībā identificēts, ka Viņš bija Mesija, Mesija, kam bija jāatnāk tajā dienā. Bet tās sistēmas bija...bija sajaukušas cilvēku prātus ar tik daudziem sistemātiskiem noteikumiem un tā tālāk, līdz tās bija padarījušas Dieva Vārdu neiedarbīgu. Viņi nespēja ieraudzīt, ka Viņš bija Mesija.

105 Un tāpat, kā tas notika toreiz, tā tas ir noticis atkal. Pareizi. Pasaules sistēmas, mehānika, savās lielajās mehānikās ir ielikusi virzuļus tur, kur...kur būtu jābūt izpūtējam. Un kā gan tā var šādi darboties? Tā nevar. Tā nav uzbūvēta tādā veidā.

106 Draudze nevar darboties bez Dieva Spēka, caur Vārdu. Un Svētais Gars apstiprinās tikai Dieva Vārdu, jo tāds ir Viņa uzdevums. Svaidījums ir tam, lai apstiprinātu Vārdu.

107 Un Jēzus bija tas Svaidītais, Vārds, tapis miesa. Tieši tāpēc Viņš iegāja tur ūdenī – Viņš bija Vārds, kas nāca pie pravieša. Viņu kristīja pravietis. Un tad pravietis piecēlās un teica: "Man ir jāiet mazumā, Viņam ir jāpieaug." Mēs redzam, ka tāds ir Dieva rīcības veids.

108 Bet vai viņi To pieņēma? Viņiem būtu vajadzējis to zināt. Viņiem būtu vajadzējis vērot Dieva darbus. Viņi redzēja, kā piepildās Vārds. Viņi zināja, ka Raksti to saka, bet viņi nespēja noticēt, ka tas atnāks tādā veidā. Tam bija jānāk vai nu pie farizejiem, vai pie saduķejiem. Ja tas būtu atnācis pie farizejiem, saduķeji nebūtu to pieņēmuši. Un otrādi – saduķeji to nepieņemtu, jo viņi teiktu, ka tas ir farizejiem.

109 Un tieši tā tas ir arī šodien, mūsu sistēmas, un viss kopumā bija sapuvis un samaitāts. Ak vai! Tas laiks, kurā mēs dzīvojam šobrīd – aklā pasaule, kas staigā tumsā; iegrimuši šīs pasaules sistēmās, kā aitas bez gana. Kad viņiem priekšā tika apliecināts dzīvā Dieva Vārds, bet viņi uzreiz akli aizgāja prom un to pameta, kā gan jūs varat sagaidīt kaut ko citu? Āmen. Te nu mēs esam.

110 Tātad pasaule brūk kopā. Kāpēc? Ir noraidīts tieši tas Vārds, kas turēja to kopā. Mēs atrodam to vēstulē Ebrejiem, 11. nodaļā.

111 Einšteins teica, es te nesen vakarā klausījos viņa lekciju šeit Ņujorkā, vienu no viņa pēdējām lekcijām, kurā viņš runāja par kādu zvaigznāju, par nelielu galaktiku, kas atradās tajā zvaigznājā, viņš teica: "Ja cilvēks dotos ceļā cauri kosmosam, ceļodams ar gaismas ātrumu..." Cik tas ir, astoņi tūkstoši...? [Kāds saka: "Simt astoņdesmit seši tūkstoši."–Tulk.] Simt astoņdesmit seši tūkstoši jūdzes sekundē. "Lai tur nokļūtu, viņam būtu vajadzīgi simts, simt piecdesmit miljoni gaismas gadu." Viņš atklāja mūžību. Tad teica: "Lai atgrieztos, viņam būtu vajadzīgi vēl simt piecdesmit miljoni gadu, kas kopā būtu trīs simti miljoni gadu. Bet laiks, kurus viņš būtu pavadījis prombūtnē no zemes, būtu tikai piecdesmit gadi." Lūk, lūdzu, ielaušanās mūžībā! Ak vai! Kāda ir Dieva varenība, kad Viņš radīja visu saules sistēmu!

112 Bet nesen šis kosmonauts, lidojot tur virs Krievijas...un pateica, ka viņš "nav redzējis ne Dievu, ne eņģeļus". Cik negudri var būt cilvēki! Kad...

113 Dievu! Un visu saules sistēmu, Viņš nopūta to no Savas plaukstas; un Viņš sēž tik daudzus miljonus gadus, gaismas gadus, aiz tās. Un to visu uztur Viņa spēks un Viņa Vārds. Aleluja! Katrai zvaigznei ir jāstāv savā vietā. Tieši tā! Turklāt Viņš bija pietiekami pazemīgs, lai nonāktu lejā un kļūtu par vienu no mums, lai nomirtu par mums; mums nav attaisnojuma. Ja gadītos, ka kāda no tām zvaigznēm izietu no savas vietas, no savas orbītas, kurā tā atrodas, ja tā izkustētos, tas ietekmētu visu sistēmu. Visai sistēmai ir jāgriežas precīzi vienādi, jo viens ir atkarīgs no otra.

114 Un Dieva sistēma, kad tā ir pilnīgā harmonijā ar Viņu, viss darbojas nevainojami. Tā tas ir, jo tā tam ir jābūt.

115 Bet draudze nekad nepieņēma Dieva sistēmu, tā izveidoja pati savu sistēmu. Tieši tāpēc mēs visi esam ārpus harmonijas. Tieši tāpēc draudze ir tik nestabila. Tieši tāpēc pasaule šodien brūk kopā, jo mēs esam pieņēmuši paši savas sistēmas. Tieši tāpēc politiskā pasaule ir sabrukusi. Tieši

tāpēc reliģiskā pasaule ir sabrukusi, jo mēs esam pieņēmuši kaut kādu sistēmu, nevis Dieva mūžīgo plānu visiem periodiem. Āmen. Tas ir tas, kas notiek ar pasauli. Tieši tas ir nepareizi – tāpēc ka viņi ir pieņēmuši kaut ko citu. Tas ir novedis cilvēkus līdz tam: "Es esmu prezbiteriānis. Es esmu metodists. Es esmu no Vienotības. Es esmu Trīsvienīgais. Es esmu..." Ak, vai! Nav brīnums, ka mēs nevaram turēties kopā, nav nekā, kas mūs saturētu kopā.

116 Niksona kungs izteica vissaprātīgāko piezīmi, kādu es esmu dzirdējis no jebkura prezidenta vai viceprezidenta pēdējo pāris gadu laikā, kad viņš nesen pateica: "Kas notiek ar amerikāņiem, viņi ir pazaudējuši mīlestību un cieņu viens pret otru." Amerikas pilsoņi šauj viens otru uz ielas; kā mēs tā varam? Ak!

117 Ja tu nevari nepiekrist cilvēkam un vienlaikus viņu mīlēt, tad aizveries. Ja tu nevari viņam to pateikt kā tētis, kas pamāca savu bērnu, ar vēlēšanos aplikt savu roku ap viņa kaklu un pēc tam viņu apskaut, tad labāk liec to mierā. Tu pats vēl neesi aizgājis pietiekami tālu, lai saprastu, par ko tu runā. Taisnība. Es, protams, varu būt citādākās domās nekā tas cilvēks; tomēr viņš ir mans brālis, un es turēšu viņam roku. Es nevaru ignorēt, ko viņš dara; ja es to darītu, ja es nepateiktu to viņam, es nebūtu viņam pareizs brālis. Pareizi. Bet es varu viņam to pateikt, un pateikt viņam, ka es viņu mīlu, un pierādīt to viņam, ka es viņu mīlu.

118 Tev nav jānošauj viņš uz ielas. Es nepiekrītu Kenedija kungam un...un viņa politikai, un viņa reliģijai, un tā tālāk, bet viņš nebija to pelnījis. It nemaz. Nē, patiešām. Neviens cilvēks nav to pelnījis.

119 Tā ka mēs redzam, ka visa pasaule ir samaitāta. Mūsu valsts, politika, reliģiskās sistēmas un viss pārējais, tas viss ir samaitāts.

120 Tas vienkārši gaida. Dieva Vārds, kas bija pravietots šai dienai, gaida, lai kāds atnāktu un apstiprinātu to. Varbūt Viņš to jau ir izdarījis? Kur tad mēs atrastos, ja Viņš būtu to izdarījis? Ja Viņš to ir izdarījis, tad kur mēs atrodamies? Visnožēlojamākajā stāvoklī!

121 Es pāris reizes esmu teicis skarbus vārdus par Kenedija kundzi, par to, ka viņa diktē modi visai pasaulei ar šīm "ūdensgalvas" frizūrām, un kā mūsu māsas un citas sievietes griež matus un ģērbjas kā Kenedija kundze," es teicu: "Tāpat kā seno laiku Jezabele." Tā ir taisnība. Es tā ticu. Man...man...man ir žēl tās māmiņas, kas šovakar ir tur ar saviem bērniem, patiešām.

122 Bet atļaujiet man jums kaut ko pajautāt. Ja Žaklīna Kenedija būtu dzirdējusi tos vēstījumus, ko esat dzirdējuši daži no jums, pentakosti, par matu apgriešanu un tamlīdzīgām lietām, viņa varbūt pat nebūtu apgriezusi matus. Jums vajadzētu būt pentakostiem, bet jūs joprojām to darāt! Hm-hm. Hm-hm. Viņa to, iespējams, nedarītu, ja viņai būtu bijusi iespēja un viņa būtu dzirdējusi vēstījumu, saprotiet, kuru esat dzirdējuši jūs. Lūk, lūdzu. Mēs esam sliktā stāvoklī, draugi. Pilnīgi pareizi. Jā, patiešām. Ak Dievs, kā gan morāle, šī lieta...

123 Sievišķība ir viena no tām lietām, kas satur kopā mūsu valsti. Tas ir mugurkauls. Un sievišķība, tas brīnišķīgais tikums, ko Dievs ir devis sievietei, lai viņa būtu māte, nu, tas ir...tas ir zudis. Jau sen šīs pasaules sievietes, viņu tikumība, ir paklanījusies Holivudas modes dievietes priekšā; veidojot savu izskatu un ģērbjoties, un uzvedoties tā, kā to dara dažas no šīm Holivudas zvaigznēm. Un bieži vien pat šāda bezdievīga apģērbšanās, seksuālā pievilcība tiek uzskatīta par modi pat baznīcās. Un mācītāji aiz kanceles, kam trūkst...trūkst drosmes, trūkst Svētā Gara spēka; tie sēž tur kā Lats, mocīdami savu dvēseli un pārāk uztraucas par saviem ienākumiem, lai teiktu cilvēkiem, ka tas ir nepareizi. Jā.

124 Mums šodien ir vajadzīga izraušana ar saknēm. Varbūt mēs to darām pārāk vēlu. Tas laiks varbūt jau ir pagājis. Mums vairs nebūs vēl vienas atmodas. Es zinu, ka jūs to gaidāt, bet es to neredzu Rakstos.

125 Es gaidu aizraušanu, tikai nelielam skaitam cilvēku. Tā tas ir, tikai saujiņai cilvēku. Pasaulē viņus nekad nepamanīs. Kad viņi aizies, jūs pat nezināsiet, ka viņi ir aizgājuši. Tā tas ir. Tas atnāks kā zaglis naktī.

126 Un, ja Viņš nesaīsinās šo laiku izredzēto dēļ... Ir daži, kas ir izredzēti mūžīgajai dzīvībai,

mēs to zinām; tie ir tie visi, kuriem ir mūžīgā dzīvība. Un, ja viņi...un, ja viņi...jeb, ja Viņš nesaīsinās to viņu dēļ, nekāda miesa neizglābsies. Pasaule ir nonākusi savā iznīcībā ik pēc diviem tūkstošiem gadu. Mēs zinām, ka tā sistēma ir sabrukusi. Tā sabruka Noasa dienās. Tā sabruka Kristus dienās. Un tagad tuvojas 1964. gads, kas mums paliek? Trīsdesmit seši gadi līdz nākamajiem diviem tūkstošiem; tuvojas divdesmit pirmais, divdesmit pirmais gadsimts. Kas notiks? Tam darbam joprojām ir jātiek saīsinātam. Jēzus teica, ka šīs dienas samaitātība: "Izredzētie tiktu pievilti un netiktu glābti, ja tas būtu iespējams." Te nu mēs esam. Un kalendārs mums rāda, saskaņā ar zinātni, ka mums līdz tam ir atlikuši apmēram piecpadsmit gadi. Mēs atpaliekam pēc Romas kalendāra; saskaņā ar ebreju kalendāru mēs atpaliekam par piecpadsmit, divdesmit gadiem.

127 Un tā, kur mēs esam? Mēs redzam, kā valstis sabrūk un Izraēla mostas, tās ir zīmes, ko šī Bībele paredzēja šai dienai. Mēs redzam, kā notiek šīs mehāniskās lietas. Lūk, Gars, šī apsolītā Vārda dinamika, lai ienāktu Savā draudzē un vestu viņus uz Golgātu un uz aizraušanu...! Un te nu mēs esam.

128 Nav brīnums, ka mēs brūkam kopā, nav nekā... Tieši tas, kas radīja zemi, tieši tas tika šeit ielikts, lai zeme sāktu griezties, tieši Tas, ap ko tām sistēmām un visam pārējam bija jāgriežas, šis Vārds, kas caur Dievu izveidoja pasauli. Einšteins sacīja savā...sacīja: "Ir tikai viens Rakstu skaidrojums.... Tikai viens skaidrojums tam, kāpēc šī pasaule vispār pastāv," teica, "tas ir vēstulē Ebrejiem 11. nodaļā: 'Ticībā mēs saprotam Vārdu...caur Dieva Vārdu, ka pasaules tika izveidotas ar Dieva Vārdu.'" Tas arī viss. Neviens nevar pateikt, kā tā tur karājas gaisā un kā tā var griezties un veikt savu divdesmit četru stundu apgriezienu ap ekvatoru, un tā tālāk, un ap savu orbītu, it visur, un atgriezties tajā pašā vietā, nekad nezaudējot nevienu sekundi. Un katra zvaigzne griežas savā ciklā šādā veidā un palīdz viena otrai, griežoties apkārt.

129 Kā tas mēness raugās tur lejā uz jūru! Ja tas mēness kaut reizi izkustētos no savas vietas, mūs vienā vai divās sekundēs pārklātu simts pēdu dziļš ūdens. Tas mēness! Paskatieties, jūs pat varētu izurbt šeit caurumu, jūs, kas urbjat naftu, izurbt šeit lejā. Redzat, cik tālu no jums atrodas krastmala? Izurbiet šeit zemē caurumu un vakarā pavērojiet, kā nāk plūdmaiņas, tas pacels ūdens līmeni jūsu trubā, jūsu sālsūdens. Protams. Kas tas ir? To kontrolē tas mēness, tur tālumā.

130 Tā ir Dieva sistēma. Tas ir Dieva plāns. Tas ir Dieva bauslis. Bet mēs uztaisām savējos, mēs nepieņemam Viņa. Tagad pasteigsimies, lai tiktu galā. Tāpat kā toreiz, arī šajos Ziemassvētkos mēs redzam, ka mūsu pasaule brūk kopā. Ak!

131 Dievs svaidīja...un Viņš apsolīja Savu Vārdu. Viņš svaidīja mūs jau toreiz, un Viņš pateica mums, pateica viņiem: "Kad Viņš svaidīja Jēzu Kristu..." Pēteris pateica Vasarsvētku dienā, viņš teica: "Jēzus Kristus, Vīrs, ko Dievs apstiprināja jūsu vidū ar zīmēm un brīnumiem, kurus Viņš darīja jūsu vidū; jūs paši to zināt." Viņi bija liecinieki. Vēl teica: "Pēc augšāmcelšanās un tā tālāk, kā Viņš bija to paveicis... Kā jūs ar noziedznieku rokām paņēmāt un sitāt krustā dzīvības Valdnieku, kuru Dievs augšāmcēla; un mēs esam liecinieki." Kā Nikodēms atnāca un teica: "Rabi, mēs zinām. Mēs, farizeji, Sinedrija tiesa tur augšā, mēs zinām, ka Tu esi no Dieva sūtīts Skolotājs. Neviens cilvēks nevarētu darīt to, ko Tu dari, ja vien tas nebūtu no Dieva." Viņi zināja, ka tas solījums attiecas uz to, un viņi zināja, ka tā ir, bet viņu sistēmas bija viņus tik ļoti sasaistījušas, ka viņi neko nevarēja izdarīt attiecībā uz to.

132 Tāpat tas ir arī šodien, tā pati lieta. Tu nevarēsi to izdarīt, jo jau pirmajā reizē, kad to izdarīsi, tev nāksies atdot savu draudzes locekļa karti. Kādu reizi vienkārši nostājies tur ar šo Dieva Vārdu, redzēsi, kas notiks; ar tevi būs cauri. Tu vairs nebūsi populārs. Tu tiksi izmests no viņu vidus un viss pārējais.

133 Ak, ja tev ir neliela kalpošana, viņi turēs tevi, lai iegūtu naudu, cik vien var, piesaistītu pūli ar tavu kalpošanu, lai iegūtu naudu un citas lietas. Bet vienkārši pavērojiet, kad tas nonāk līdz Vārdam, pavērojiet viņus, kā viņi atkāpjas no tā. Jūs domājat, ka Dieva kalps to nezina? Nu, Jēzus pat zināja, ka Jūda bija blakus Viņam. Kāpēc Jēzus neko neteica Jūdam? Tā paša iemesla dēļ, kā tas ir šodien – jums ir jāgaida, līdz pienāk tas laiks tai pievilšanai. Tā tas ir. Viņi to saprot. Viņi to sapratīs.

134 Ievērojiet, bet viņi nevēlējās to, kā Viņš atnāca, un tāpat ir arī šodien. Toreiz draudzes vēlējās, lai tiktu svaidītas viņu sistēmas. Farizeji vēlējās, lai tiktu svaidīta farizeju sistēma, saduķeji gribēja saduķeju sistēma, herodieši tādu, un tā tālāk. Tā tas ir arī šodien. Ja viņi... Ja Dievs sūtītu svaidījumu un svaidītu Vienotību, ak, vai tad viņi nepastāstītu par to divvienīgajiem vai trīsvienīgajiem, vai kā nu to sauc? Vai tad Asamblejas nepastāstītu par to Vienotībai? "Es taču teicu tev, ka mums bija taisnība!" Metodists teiktu baptistam: "Ak, vecīt, redzi, mēs to dabūjām!" Jūs gribat, lai tiktu svaidīta jūsu sistēma.

135 Bet Dievs apsolīja svaidīt tikai Savu Vārdu. Āmen! Es zinu, ka tas ir dedzinoši, bet tā ir patiesība. Dievs nekad nemainās. Viņš svaida Savu Vārdu. Tieši tā. Svaidītais, apsolītais Vārds šim periodam ir tas, ko Dievs svaida. Apsolītais Vārds konkrētajam periodam!

136 Šodien viņi vēlas izglītības sistēmu (kāpēc?), lai viņi varētu darīt visu, ko vien vēlas, un joprojām saglabātu savu kristīgo apliecinājumu. Ak, ja viņiem būtu kaut kas varen liels, kur tu varētu ienākt, iet pa rindām un tā tālāk, un košļāt košļājamo gumiju un...un bakstīt viens otru sānā; un iziet ārā un izmantot atpūtas zāles un pārējo, kur jūs varētu iziet ārā un uzspēlēt basketbolu un tamlīdzīgas lietas. Man nav nekas pret basketbolu, beisbolu, futbolu vai ko tur vēl, lielu...ja tas ir viss, kas ir jūsu dievs – liels gaisa maiss. Bet atļaujiet man jums pateikt – tas, kas mums ir vajadzīgs šodien, ir Dieva Vārds, kas ir svaidīts šim periodam, tas atkal atnesīs Svētā Gara spēku. Jā, tas ir labi, bet tam nav vietas draudzē. It nemaz. Ja ir jāveido kaut kas tāds, lai noturētu kopā draudzi, tad labāk nodedziniet to vai izmetiet ārā, vai dabūjiet tur kaut ko, kas atkal atnesīs atpakaļ Vārdu. Un tās ir pasaules lietas, ak, sajauc tās kopā ar Dieva Vārdu, jūs nevarat tā darīt. Tieši tā.

137 Tieši tā, tagad viņi grib sistēmu. Pasaule pieņems sistēmu. Lūk, mēs redzam, ka katra mazā sistēma pati par sevi, katra no tām saka: "Es gribu, lai tas atnāk pie manis. Es gribu, lai tas atnāk pie manējiem." Ak, viņi dabū varenas iekārtas un izglīto sludinātājus, un tamlīdzīgas lietas, un izved viņus ārā, izperēdami tos, ak, ar intelektuālo; tik ļoti, ak, ka kāds puisis jūtas tā, ka viņa vārdi, viņa gramatika ir tik slikta, ka viņš pat negrib nostāties aiz kanceles. Bet tas, kas mums šodien ir vajadzīgs, nav izglītības sistēma, nav lekcionāriji.

138 Šodien mums ir vajadzīgs Evaņģēlijs, ko vada Dieva Spēks, lai apstiprinātu šīs stundas Vārdu, lai parādītos kāds, kas piecelsies un nosauks melno par "melnu" un balto par "baltu", kāds, kas piecelsies un pateiks patiesību, neatkarīgi no tā, vai tas nodīrās ādu vai nolobīs tevi, vai ko nu vēl. Tieši tas ir tas, ko...ko pieprasa šī stunda, šodien.

139 Bet cilvēki kaut ko vēlas. Šodienas cilvēki, sievietes – ko viņas vēlas? Viņas vēlas kādu...kādu cilvēku, mācītāju, kurš pieceltos un teiktu: "Viss ir kārtībā. Tu vari darīt *to* vai darīt *šito*. Tas ir, viss ir kārtībā, *tajā* nav nekā slikta, mīļā." Tam sludinātājam ir vajadzīgs Evaņģēlija pēriens; ļauj apgriezt matus, krāsoties.

Nē, jūs sakāt: "Kāds tam visam sakars ar To?"

140 Vai tad jūs nezināt, ka jūsu ārpuse atspoguļo to, kas ir iekšā? Vai tad Bībele nesaka, ka jums nevajadzētu to darīt? "Sievietei pat nepieklājas tā lūgties."

141 Un jūs, vīrieši, gribat kaut ko tādu? Sludinātāji, jūs nevarat to teikt, jo jūs zaudēsiet savu draudzes locekļa karti, tā lielā padome jūs izmetīs ārā, ja jūs pateiksiet kaut ko par to. Lai Dievs palīdz vīrietim, kurš vairāk domā par padomes karti vai draudzes locekļa karti, nekā par Svētā Gara kristību, ar Vārdu! Kā Svētais Gars, kas uzrakstīja Bībeli, var noliegt to, ko Viņš pats uzrakstīja?

142 "Nu, brīnumu laiki...ak, mums tas šodien nav vajadzīgs. Dievišķā dziedināšana, visas šīs citas lietas, kas...nekā tāda nemaz nav. Tā ir zīlēšana, tā ir, ak, mentālā telepātija." Tu, nabaga, degradētais, kas ar tevi ir noticis? Mums ir vajadzīgs...vajadzīgs Evaņģēlijs, ja Svētais Gars ir tevī!

143 Ja es jums sacītu: "Manī ir Bēthovena dzīvība," tad es varētu rakstīt mūziku. Ja Bēthovens dzīvotu manī, es dzīvotu Bēthovena dzīvi. Ja manī būtu Šekspīrs, es varētu sacerēt dzeju. Es varētu rakstīt lugas, ja Šekspīrs dzīvotu manī.

144 Un, ja Jēzus Kristus dzīvo jūsos, darbi, ko Viņš darīja, un Viņa Vārds, Viņš ir Vārds, šodien apstiprinās Sevi caur to tieši to apsolījumu, ko Viņš ir devis. Āmen. Tieši to Dievs gaida. Tieši tas

tur pasauli, kas tur kopā pasauli, reliģisko pasauli, tas ir Viņa Vārds, tur visu Vārdu kopā. Jā.

145 Tomēr cilvēki vēlas tāda veida sistēmu. Viņi to saņems. Viņi jau atrodas tajā, tieši tagad. Pasaules draudžu padome iedos viņiem tieši to, ko viņi vēlas, ikvienam no viņiem kopā. Kā šie pentakosti var sēdēt šajās konvencijās un ierasties Vatikāna pilsētā, un izplatīt uzrakstītu vēstuli, un teikt: "Visgarīgākā lieta, ko es jebkad esmu teicis, kad sēdēju blakus svētajam tēvam, pāvestam *tādam un tādam*," un būt pentakostam un zināt, kā... Tā ir mirusi pentakostu kustība. Tas viss ir miris. Tas ir samaitāts. Ar to ir cauri! Tas ir atgriezies pa tiešo Baznīcu konfederācijā, kur tas iederas. Pilnīgi pareizi.

146 Bet dzīvā Dieva draudze, tā līgava, nemainīgi turpina virzīties tālāk. Un viņa aizies aizraušanā, ar Vārdu, tā tas ir, Vārds un Vārds sanāks kopā. Ja mēs esam daļa no Kristus, daļa no tā, tad mums ir jābūt Viņa Vārdam, jo Viņš ir Vārds. Pareizi. Tieši tā.

147 Viņi ir noraidījuši šī perioda svaidīto apsolījuma Vārdu, bet Viņš vienmēr ir Vārds. Ja Dievs mums atkal sūtītu svaidītu apsolīto Vārdu šim periodam 1946. gadā, Viņš būtu tāds pats, kāds Viņš bija, kad Viņš nāca sākumā – konkrētā perioda svaidītais Vārds. Vēstule Ebrejiem 13:8 iemet to atpakaļ tavā klēpī un saka: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Pilnīgi pareizi. Un mēs... Un Viņš paliktu ar Tēva apsolīto Vārdu šim periodam. Ja Jēzus atnāktu, Viņš būtu tieši tāds, kā Vārds teica, ka Viņš būs šajā periodā.

148 Tieši tas bija Elija savā periodā. Tieši tāds bija Mozus savā periodā. Tieši tāds bija Noass savā periodā. Tieši tāds it visur...bija katrs pravietis, kas jebkad ir nācis. Un Vārds, kad tas nāca pilnībā, viss Vārds, kas kļuva miesa starp mums, tas darīja tieši to, ko tas teica, ka tas darīs tajā periodā.

149 Ja Viņš atnāktu šodien, Viņš būtu precīzs Jēzus Kristus, kas izdzīvotu Savu apsolījumu, ko Viņš apsolīja darīt, tieši tā kā Vārds.

150 Viņš bija Vārds. Jesajas 9:6 ir Jēzus Kristus. Un kad tas kļuva par miesu un mājoja starp mums, tas dzīvoja tieši tā, kā tas to darīja. Mozus teica tur, 2. Mozus grāmatā: "Tas Kungs, jūsu Dievs," vai 5. Mozus grāmatā: "Tas Kungs, jūsu Dievs, cels pravieti, kas būs līdzīgs man; un notiks tā, ka ikviens, kas Viņu neklausīs, tiks atdalīts no tautas vidus." Un, kad Viņš atnāca, Viņš darīja tieši to, ko Vārds teica, ka Viņš darīs. Un viņi atrada Viņā trūkumus, jo viņu sistēmas bija to atdalījušas un padarījušas Dieva Vārdu viņiem neefektīvu. Saprotat? Viņi nevarēja ticēt tādām lietām kā tās. Viņi nevarēja ticēt šāda veida lietām, jo viņi domāja, ka tas laiks jau bija pagājis. Ak!

151 Jo Viņš ir pierādījis, ka Viņa Vārds ir nemainīgs. Viņš apstiprinātu Vārdu šodien tāpat, kā Viņš apstiprināja to toreiz. Viņš bargi nosodītu katru konfesionālo sistēmu pasaulē, ja Viņš šodien atnāktu uz zemi. Tieši to Viņš darīja sākumā. Tā būtu tā lieta, kam Viņš uzbruktu. Tieši tam Viņš uzbruka, kad Viņš ieradās pirmajā reizē. Kā Viņš darīja toreiz, tāpat viņi darītu arī šajā laikā. Un Viņš darīja to toreiz, jo Viņš nekad nemaina Savu Vārdu. Viņš nekad nemaina Savu sistēmu. Tā vienmēr ir tā pati, tas katru reizi ir svaidītais Vārds konkrētajam periodam. Tā tas ir.

152 Tātad vēlreiz, kā mēs redzam to šodien, ja Viņš atnāktu, Viņa plāni, kā saturēt pasauli kopā, tiktu noraidīti tieši tāpat, kā tas bija toreiz.

153 Bet paklausieties, nobeigumā es gribu pateikt sekojošo. Mums nav apsolīta kāda sistēma, mums nav apsolīta konfesija, superkonfesija, kaut kāds superplāns. Bet mums ir apsolīta valstība, mūžīga valstība. Āmen. Tas ir tas, kas mums ir apsolīts – mūžīgā dzīvība šajā mūžīgajā valstībā. Un valdību kontrolē mūžīgais Ķēniņš, Viņa mūžīgais Vārds, kas ir dots Viņa ļaudīm, kuriem ir mūžīgā dzīvība. Un mūžīgās dzīvības cilvēki nemielojas ar pasaules lietām, bet ir rakstīts, ka: "Cilvēks dzīvos no katra vārda, kas iziet no Dieva mutes." Tātad, kad mēs abi tagad... Mēs saņemam šo Valstību un mēs uzzinām, ka: "Gan debesis, gan zeme zudīs, bet šis Vārds nekad nezudīs." Un šis Vārds ir tā valstība. Tas ir tas Ķēniņš un tā valstība, tā sistēma, tā dzīvība – pilnīgi viss *šeit* ir pareizi.

154 Ja Dievs tiesā Savu pasauli pēc kādas draudzes, tad pēc kuras draudzes Viņš to tiesās? Cik daudz tādu ir? Simtiem un simtiem, un simtiem dažādu konfesionālo draudžu. Ja taisnība ir

katoļiem, tad kuriem katoļiem? Ja taisnība ir grieķu katoļiem, tad Romas katoļi kļūdās. Ja Romas katoļiem ir taisnība, tad grieķu katoļi kļūdās. Tāpēc, redziet, ja taisnība ir metodistiem, tad baptisti kļūdās. Ja baptistiem ir taisnība, tad...tad pentakosti kļūdās. Ja pentakostiem ir taisnība, tad prezbiteriāņi kļūdās. Saprotat? Tāpēc jūs visi būtu lielā juceklī.

155 Bet Dievs nav atstājis mūs bez kāda liecinieka jeb kāda...kāda standarta, pie kura mums būtu jāturas. Tas ir šis Vārds! Viņš teica: "Lai ikviena cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiesība." Tā tas ir.

156 Jo: "Gan debesis, gan zeme zudīs." Šeit mums tiek teikts, ka: "Mēs saņemam valstību, ko nekas nevar satricināt." Tieši tā. Kad visas šīs pasaulīgās valstības tagad sabrūk un visa pasaule brūk kopā, mēs tomēr esam kristīti valstībā, ko nekas nevar satricināt. Āmen. Mēs saņemam valstību. Tātad, kad pasaule brūk kopā, mēs esam piedzimuši šajā valstībā, kas nevar sabrukt. Tas ir Dieva mūžīgais Vārds, un mēs stāvam uz tā. Tas nekad nevar sabrukt.

157 Mēs tik daudz dzirdam par to, ko nesīs šī jaunā sistēma, reliģiskā sistēma, ziniet, kas nesīs mieru uz zemes, kad katoļi un visi protestanti apvienosies. Daži no viņiem tic Dievišķajai dziedināšanai, daži netic, daži tic *tam*, bet daži tic *šitam*. Un jums ir jāatsakās no saviem lielajiem strīdiem, par ko jūs visu laiku esat strīdējušies, no savas evaņģēliskās ticības, lai iekļūtu Pasaules padomē. Un katrai konfesijai būs tur jāiestājas. Tātad, ja konfesija un piederība tai ir nolādēta, ko tas dara? Tas jūs atmet atpakaļ. Ja Roma ir konfesijas māte, un viņa ir zvērs un zvēra zīme, tad viņi izveidoja tam tēlu, padomi, visas draudzes kopā veido tēlu zvēram, tātad atkal tieši atpakaļ pie zvēra zīmes! Pasaules sistēma, konfesionālisms, ir izveidojis sistēmu, lai atnestu zvēra zīmi.

158 Un jūs redzat to tikpat labi kā es, ka tieši tagad tas tiks piespiests ar varu, ka viss, kas vēl nav iekšā tajā, kas jau ir sakārtots, šajā lielajā mašīnā, kas tur atrodas...; tas mehānisms jau ir tur un gaida, kad tajā ieies sātans līdz ar dinamiku. Saprotat? Un, kad tas notiks, neviens cilvēks vairs nevarēs sludināt Evaņģēliju, neviens, ja viņš nepiederēs šai sistēmai. Lūk, kur ir tā zvēra zīme. Un atcerieties, tajā laikā līgava jau būs aizgājusi, tāpēc jūs redzat, cik tuvu tas ir. Labi, tātad jūs redzat, kur mēs atrodamies.

159 Jūs varat redzēt, kas...šo lielo lejupslīdi, šīs lietas, par ko viņi tur runā. "Ak, mostieties, Tā Kunga svētie, kāpēc snaust, ja beigas tuvojas?" Kāpēc jūs to darāt? Reiz jūs caur grēkiem pazaudēsiet savu žēlastības dienu. Nekad tā nedariet. Tieši tā.

160 Lūk, šī sistēma neatnesīs pasaules mieru. Ja tā atnesīs pasaules mieru, kas ir noticis ar Miera Valdnieku, kas bija Vārds? Viņas mācībā ir antikrists. Tā ir tieši pret to, par ko iestājās Dievs, ko Viņš mums teica. "Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic," viņi uzskata, ka tās ir muļķības. Apustuļu darbi 2:38 viņiem ir vēl viena lieta, par kuru viņi neko nezina. Par visu Vārdu un tā tālāk, viņi par to neko nezina, un viņi noliedz to. Tas precīzi piepilda to, ko teica pravietis 2. vēstules Timotejam 3. nodaļā: "Pēdējās dienās viņi būs iedomīgi, augstprātīgi, izrādīs ārēju dievbijību, bet noliegs tās spēku."

161 Šī konfesionālā sistēma ir zvēra zīme. Jūs to zināt. Ja jūs nekad iepriekš neesat dzirdējuši mani to sakām, tad tas ir iemesls, kāpēc es esmu tik ļoti cīnījies pret to. Jo tagad, manuprāt, laiks ir gandrīz beidzies, tāpēc es tikpat labi varu to darīt zināmu un pateikt patiesību par to. Tur nu viņa ir. Tā ir zvēra zīme, tieši tā. Roma bija tas zvērs, un viņa bija konfesija, pirmā organizācija.

162 Un mēs, pentakostu ļaudis, iznācām no viņas, lai mēs nebūtu tās līdzdalībnieki; un uzreiz pagriezāmies atpakaļ, "kā suns pie saviem vēmekļiem un cūka uz saviem dubļiem", atpakaļ tieši tajā. Nav brīnums, ka ar mūsu pentakostu sistēmu ir cauri, tāpat kā ar metodistu, baptistu, Pasaules draudžu padomi un visu pārējo! Tās tiek aprītas Draudžu padomē, veidojot zīmi jeb...jeb tēlu zvēram, lai dotu tam viņa spēku. "Un tam bija galva, kas bija ievainota līdz nāvei, bet tad atdzīvojās," no pagānu Romas uz pāvesta Romu. Ak vai, cik akli ir bijuši protestanti! Un te nu jūs esat, tieši tagad sēžat pašā tās vidū. Un vairs neko nevar izdarīt. Tā sistēma ir pilnībā izveidota. Viņi to pieņems un pat nezinās, ka ir to pieņēmuši. Viņi vienkārši būs tur iekšā, tas arī viss. Viņi nevar izkļūt no tās. Tas jau ir noticis.

163 Tomēr cilvēkiem tas nav kaut kas svešs. Par to ir sludināts. Atcerieties, Dievs liecināja par

to, apstiprināja to ar Savu Vārdu. To, ko Viņš teica, ka darīs, Viņš tieši tā arī izpildīja. Tātad nav nekāda attaisnojuma. Jā.

164 Tā ir viltus mehānika. Tā ir atnesusi tieši tās lietas, par kurām tieši tā teica Jēzus: "Jūs ar savām tradīcijām esat padarījuši Dieva Vārdu neefektīvu." Par to, ka viņi noraidīja to patieso Vārdu, viņi atkal ir nonākuši tajā pašā vietā, savās mācībās un tajā pašā, kur viņi bija sākumā, un tas ir pret Kristu – mācīt Vārdu ticīgajiem šajā periodā un teikt viņiem, lai viņi no tā atsakās un noraida.

165 Kad Dievs iemiesoja Savu Vārdu starp Saviem ļaudīm Jēzus Kristus periodā, pirmajos Ziemassvētkos, ko darīja farizeju kustības un visas tās konfesijas? Teica: "Nekādā gadījumā neejiet uz kādu no tām sanāksmēm. Ja jūs to darīsiet, jūs tiksiet ekskomunicēti, ja to darīsiet."

166 Vai tad jūs neredzat, kā tās lietas atkal atkārtojas? "Kas ir šis Cilvēks? No kādas skolas Viņš nāk? Kāda draudzes locekļa karte Viņam ir? Kurai grupai Viņš pieder? No kurienes nāk šis Cilvēks?" Jo šodien Viņš nāk, tāpat kā Viņš nāca toreiz. "Mēs nepieļausim, ka šis Cilvēks valda pār mums. Mēs nepieļausim, ka kāds mums saka, ko mums darīt. Mēs esam no Vienotības. Mēs esam no trīsvienīgajiem. Mēs esam prezbiteriāņi. Mēs esam *tas un tas*. Mums nav tas jāpacieš!"

167 Es zinu, ka jums nav, bet jums ir jāpieņem Vārds, vai arī jūs aiziesiet pazušanā! Tas arī viss. Nav cita ceļa, kā vien tas, bet tieši tas satur mūs kopā. Dieva valstība nav valstība no šīs...tā nav, Dieva valstība nav šīs pasaules sistēma. Tā teica Jēzus. Jēzus teica: "Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja tā būtu, Mani pārstāvji cīnītos." Viņš ir Vārds.

168 Mēs esam kā Ābrahāms. Ābrahāms saņēma Vārdu. Un visu, kas bija pretrunā Vārdam, viņš uzskatīja par neesošu. Un ikviens patiesi piedzimis Dieva bērns saņem Dieva Vārdu, un man ir vienalga, ko kāds saka, kāda sistēma runā pret šo Vārdu, Vārds tik un tā ir patiesība.

169 Dievam ir pienākums satikties ar tevi, pamatojoties uz šiem solījumiem. Ārpus šiem solījumiem Viņš nevar satikties ar tevi, jo tu pats esi atdalījies no Viņa. Tieši tāpēc mūsu pasaule brūk kopā. Nobeigumā mēs varētu pateikt, lūk, ko.

170 Viss, kas ir pretrunā ar to, ir tāds, it kā tā nebūtu. Tāda cilvēku radīta sistēma, mēs vispār neskatāmies uz to. Tieši tā. Tādējādi kristīti šajā valstībā, mēs tagad sēžam debesu vietās Kristū Jēzū, ak vai, ar mūsu svaidīto Ķēniņu, kas ir ar mums; mielojamies ar Viņa valstību, apsolīto Vārdu, kas ir svaidīts un apstiprināts tepat mūsu vidū. Āmen. Fjū! Te nu tas ir, Viņa valstības apsolījums, izdarīts tieši mūsu priekšā, nekas nevar jūs novērst no tā. Tieši tā.

171 Ābrahāms, lai gan viņa sieva bija veca un viņš pats kļuva arvien vecāks, par to it nemaz neuztraucās. Viņš nekad nešaubījās par Dieva apsolījumu neticības dēļ. Lai cik daudz tu teiktu: "Tas ir neiespējami. Viņam tas neizdosies," viņš tomēr palika uzticīgs tam. Kāpēc gan? Tas Ķēniņš bija ar viņu, rādot viņam vīzijas un parādot, kas notiks, un tas notika tieši tā, kā Viņš teica, un viņš zināja, ka tas ir Dievs.

172 Un, kad Dievs dod apsolījumu un tu redzi to, un Viņš pasaka to, un tas notiek, un pasaka to, un tas notiek, un pasaka, tas notiek, un tas nekad neizgāžas, tad tas ir Dievs konkrētajam laikam. Ak, mielojas ar šiem debešķīgajiem apsolījumiem no Viņa apsolītā Vārda šim periodam, ak, zināt ar absolūtu ticības pārliecību, ka nāks jaunas debesis un jauna zeme. Āmen. "Jaunas debesis un jauna zeme, jo šīs pirmās debesis un pirmā zeme zudīs." Bet šajās jaunajās debesīs un jaunajā zemē, kā Pāvils teica šeit vēstulē Ebrejiem, divdesmit...14:25, viņš teica: "Jo mēs saņemam valstību, kas nevar tikt satricināta." Kā mēs tajā ienācām? Nevis caur reliģisku sistēmu; bet Dieva valstība ir jūsos. Valstība! Ķēniņš un Viņa Vārds ir viens un tas pats, un tas ir tevī, apliecinot šo stundu, kurā mēs dzīvojam šobrīd. Apsolījums, ko Dievs deva šim periodam, te nu mēs esam, dzīvojam kopā ar Ķēniņu, sēžam debesu vietās, vērodami, kā Viņš dara šīs lietas.

173 Un kā gan mēs varam novērsties no šī Vārda un pievērsties kādai sistēmai? Ko tā dara? Tā noliedz Vārdu. Jums vispirms ir jāpieņem...jānoraida patiesība, pirms jūs varat pieņemt maldus. Pilnīgi pareizi. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

174 Šajā laikā, kurā mēs dzīvojam, ak Dievs, pasaule brūk kopā! Tur angāros karājas bumbas, tur karājas tas, lai izdarītu precīzi...

175 Draudze ir gatava. Tā ir aizzīmogota, gatava atnākt. Notiks liela Gara izliešanās, tieši tā, lai satvertu to draudzi un paņemtu viņu debesīs. Precīzi. Jo, redziet, draudze, Vārds, līgava... Un Kristus, Viņa kalpošana ir Viņa līgavā, kas ir Viņa ķermenis, debesu ķermenis, tas ir, es gribu teikt, Viņa pārdabiskais ķermenis šeit uz garīgā ķermeņa uz zemes, Viņa Gars ir tur un dzīvo Savu dzīvi, līdz Viņš un draudze kļūst par vienu kāzās. Saprotiet, viņi kļūst par vienu. Viņš paņem viņus, tikai nelielu mazākumu pēdējās dienās.

176 Un tad visas tās jaunavas, kas bija aizmigušas to periodu laikā, viņas visas piecēlās, saprotiet. Lūk, tas notiek septītajā sardzē, septītajā draudzes periodā, pēdējā, beigu laikā, Lāodikejā, beigās, kad tikai neliela viņu grupiņa iegāja. Bet tas atnes visu to augšāmcelšanos, kuri nomira savos periodos, dzīvojot tam Vārdam, kas bija no Dieva noteikts un sludināts, ka tas notiks tajā laikā, kā mēs izgājām cauri tiem draudzes periodiem un redzējām tieši to Vārdu, kas atbilda viņiem tajā laikā; kā cēlās Luters, kā mēs ieraudzījām, Lutera periodā, parādījās zvērs ar cilvēka seju uz tā, un izgāja tas, kas bija "reformators", kas nozīmē *cilvēks*. Un kad...visos periodos katrs no tiem precīzi atbilda Dieva Vārda prasībām.

177 Un tāpat arī šis periods precīzi atbildīs tai zīmei un brīnumam, un tam, ko Dievs apsolīja darīt šajās pēdējās dienās. Un pati draudze būs gatava un dosies aizraušanā kopā ar Jēzu, jo: "Mēs saņemam valstību, ko nevar satricināt. To nevar izkustināt. Debesis un zeme zudīs, bet šī valstība nekad nezudīs." Āmen. Es priecājos, ka šovakar, āmen, šovakar varu būt tajā valstībā. Vai tad jūs neesat laimīgi, ka esat tajā? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ak vai, būt valstībā, tajā!

178 Vienkārši aizdomājieties, ko jūs varētu apsolīt sev šodien? Pēc vēl desmit līdz piecpadsmit gadiem, ja pasaule vēl pastāvēs, ja tā tiešām vēl pastāvēs, katram vīrietim Šrīvportā, katrai sievietei, jums uz ielas būs jānēsā līdzi ierocis, kabatā, lai aizsargātu sevi. Tie bandīti! Kā to var apturēt? Pamēģiniet. Nu, visa...

179 Pagājušajā nedēļā biju Ņujorkā. Un es braucu caur turienei, un daudzas jūdzes neredzēju neko citu kā vien tos pusaudžu bandītus ar auskariem ausīs, sprogainiem matiem, apspīlētās drēbēs, un meitenes ar maziem bikini, kā viņi tos sauca, tādās drēbēs, uz ielas. Un sabiedrībai nākas dot viņiem ceļu. Ak, kas notiek ar šo valsti? Tas ir tāpēc, ka tā ir morāli pagrimušas, Dieva noraidītas nācijas zīme. Tas arī viss.

180 Kā jūs varat celt uz tādu drupu pelniem? Kā jūs grasāties to izdarīt, kad bandīti staigā pa ielām un nošauj pašu prezidentu viņa paša automašīnā?

181 Bet kādu vakaru kāds ceļmalas krodziņa īpašnieks, kurš nodarbojās ar izspiešanu un visu ko citu, vienkārši iegāja iekšā un izlēca priekšā Teksasas policijas spēkiem, un tur bija vairāk nekā simts cilvēku; viņš tā vienkārši iegāja iekšā; un, visiem uz viņu skatoties, izvilka savu ieroci un aukstasinīgi nogalināja vīrieti, un izgāja ārā. Viņš tiks atzīts par "psihiski slimu" un būs brīvs.

182 Turpat mūsu pilsētā kāds vīrietis nesen iegāja garāžā, kur atradās neliels sindikāts, un nogalināja vīrieti, kurš bija auto tirgotājs. Viņam viņš nepatika, un viņš vienkārši izvilka pistoli un iešāva viņam četras vai piecas reizes. Un viņš teica, ka viņš ir psihiski slims; viņš tika atbrīvots. Ja šim vīrietim kā attaisnojums tika pieskaitīta "psihiska slimība", tad arī Osvaldam bija iespēja, viņam būtu vajadzējis būt iespējai aizbildināties ar psihisku slimību.

183 Bet kas tas īsti ir? Jūs redzat, kāda ir situācija, pilnīgi viss ir viena liela samaitātība! Pilnīgi viss ir pie vainas, un visa pasaule stāv vainīga, un draudze stāv vainīga Dieva priekšā. Āmen. Nav brīnums, ka mēs brūkam kopā!

Lūgsim.

184 Kungs Dievs, te nu mēs esam. Tā stunda ir klāt, Tēvs. Varbūt ir vēlāks, nekā mēs domājam. Varbūt samaitātība ir tik ļoti ienākusi, un tā vabole ir ēdusi, un kāpurs, līdz visa dzīvība ir zudusi. Es lūdzu Tevi, Kungs, esi žēlīgs. Dāvā, Kungs, ja šobrīd tur ir kāds vīrietis vai sieviete, zēns vai meitene, klātienē, kas nepazīst Tevi, lai viņi pieņem Tevi tieši tagad, Tēvs. Tas varētu būt pēdējais vārds, kas vispār tiks ierakstīts tajā Grāmatā, no Šrīvportas.

185 Un kamēr mūsu galvas ir noliektas. Vai kāds no klātesošajiem pacels savu roku un pateiks:

“Brāli Branham, es esmu pilnīgi pārliecināts, ka tas, ko tu teici, ir taisnība. Pasaule brūk kopā, bet mēs saņemam valstību, kas nevar sabrukt. Un, kas attiecas uz mani, es neesmu pārliecināts, vai esmu tajā valstībā vai nē.”

186 Nepaļaujieties uz to, vai jums ir bijusi kaut kāda emocionāla pieredze. Nepaļaujieties uz to, vai jūs esat runājuši mēlēs. Es ticu šīm lietām. Protams, es ticu runāšanai mēlēs. Bet es esmu dzirdējis, kā ļaunie gari runā mēlēs un sniedz to skaidrojumu, raksta nezināmās mēlēs, raganas, saprotat. Jūs nevarat vadīties pēc tā.

187 Bet, ja tevī ir Jēzus Kristus dzīvība, tā dzīvos pati par sevi, ticot katram Dieva Vārdam. Jo Viņš nevar noliegt Sevi, Viņš ir Vārds.

188 Un tā, ja Viņš ir Vārds un Viņš ir tevī, un tad tu saki: “Nu, brāli Branham, es tev saku, es vienkārši nevaru to pieņemt. Es neticu tam, šīs lietas ir šai dienai,” bet šeit tas ir apsolīts šai dienai, ak, mans brāli, tu esi pievilts. Kaut kāds gars ir nonācis uz tevi un tevi pievīlis.

189 Kundze, ja tu, vai vīrietis, lai kas jūs nebūtu, ja tās lietas, kas ir tik reālas, reālas Vārdā, par kurām Jēzus Kristus nomira; nevis tikai tāpēc, lai Viņam būtu kāda draudze vai kaut kāda emocionāla grupiņa, bet lai Viņam būtu grupa, kurai ir Viņa Gars, kas dzīvo Viņā; Viņa līgava, Viņa Vārds ir tur, katrs Vārds ir patiess. Un jūs zināt, ka tas nedarbojas caur jums tādā veidā, jūs zināt, ka Bībelē ir lietas, kurām jūs vienkārši nevarat noticēt, ka tās ir tādas; un jūs vēlaties, lai par jums atcerētos lūgšanā? Tagad, kad visas acis ir aizvērtas, visas galvas ir noliektas, interesanti, vai šajā vēlajā stundā, kad...

190 Varbūt sajūtu laiks jau gandrīz ir pagājis, saprotiet, jo pienāks tāds laiks, kad Dieva Gars tiks paņemts no zemes, vairs nebūs... Draudze vēl kādu laiku paliks, tā tas ir, sludinot, jo tai ir jāsludina mūžīgi pazudušajiem, tieši tāpat kā to darīja katra kalpošana visos periodos. Katras kalpošanas pēdējā daļa sludināja mūžīgi pazudušajiem. Un arī tagad būs kalpošana, kas sludinās mūžīgi pazudušajiem pēc tam, kad tie būs atteikušies to pieņemt.

191 Bet, ja šķiet, ka tavā sirdī joprojām ir kāda dzirksts, ka tu vēlētos, lai Kristus būtu tevī un visa pasaule būtu mirusi, vai tu pacelsi savu roku un teiksi: “Piemini mani lūgšanā, brāli Branham.” Lai Tas Kungs jūs svētī. Jā, jā, desmit vai piecpadsmit rokas. Vai būs vēl kāds, pirms mēs lūgsimies? Lūk, mēs gatavojamies beigt aptuveni pēc divām vai trim minūtēm. Lai Dievs tevi svētī, jaunkundz.

192 Vienkārši aizdomājieties par to, padomājiet, aizdomājieties, kā būtu, ja būtu jau par vēlu? Ja nu tu esi pēdējais cilvēks, pie kura durvīm Viņš vispār pieklauvēs?

193 Viņa brūk kopā, mēs to zinām. Tu nevari palikt šeit, tas nu ir pilnīgi skaidrs. Tu nevari palikt šeit. Tu dosies prom. Vienkārši ņemiet to vērā, jūs dosieties prom. Un ja tu...

194 Vienkārši neizstrādā to. Nesaki: “Es piederu draudzei.” Pārliecinies par to. Ja Kristus nedzīvo tevi...tevī, līdz tu esi...viss tavs prāts, sirds, dvēsele, ķermenis...

195 Tu, tu saki: “Nu, es domāju...” Tev nenāk nekādas domas, brāli. Lai tas prāts, kas bija Kristū, ir tevī! “Es domāju, ka tam laikam nevajadzētu būt... Es domāju, ka *tam* nevajadzētu būt. Es domāju, ka Vārds *to* nenozīmē.” Mums nenāk nekādas domas.

196 Ja Kristus prāts ir mūsos, tad mēs atzīsim, ka Vārds ir patiesība, un tas dzīvo caur mums. Tu neko nevari darīt, tas ir Kristus!

197 Izņemiet dzīvību no arbūza vīteņauga un ielieciet to ķirbja vīteņaugā, un tas nesīs arbūzus. Tu nevarēsi to novērst, jo tajā ir tā dzīvība.

198 Un ja...un ja tu saki: “Nu, es neticu tam, šim...šim Vārdam šeit,” tad tas nav Kristus Gars. Saproti, tevī ir kaut kāds cits gars.

199 Vai ir vēl kāds, pirms mēs lūgsim? Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī, un tevi, tevi. Jā, tas ir labi. Un tā, vai vēl kāds, tikai brītiņu. Lai Dievs tevi svētī, jaunekli. Tevi, mazā lēdija. Tevi, māsa. Lai Dievs tevi svētī, un tevi. Labi, vai ir vēl kāds? Lai Dievs svētī tevi, tur aizmugurē.

200 Tagad nebaidieties. Tagad nekaunieties. Rīt vakarā jau var būt par vēlu. Saprotat? Varbūt

tieši šovakar pārstās pukstēt sirds. Varbūt tieši šovakar tu noraidīji to, tā bija tava pēdējā reize.

201 Cik daudzi šeit nav saņēmuši Svētā Gara kristību, paceliet savas rokas, ja jūs zināt, ka...ka jums tā nav? Ak! Tieši tā jūs ieejat. Svētais Gars ir Kristus. Tieši tā jūs tiekat apzīmogoti tajā valstībā, Efeziešiem 4:30: "Neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar kuru jūs esat apzīmogoti līdz jūsu izpirkšanas dienai." Un, ja jums...un ja jums ir domas par šo Bībeli, ka tā nav taisnība, tad tas gars jūsos nav Kristus, jo Kristus ir Vārds.

202 Ir valstība, ko nekas nevar satricināt, un tas ir Vārds. Tā ir tā valstība, ko nekas nevar satricināt. "Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs." Ja Vārds ir jūsos! "Ja jūs paliksiet Manī un Mans Vārds paliks jūsos, lūdziet, ko vien vēlaties, un tas jums tiks dots. Darbus, ko Es daru," Jāņa Evaņģēlija 12, 14, "darbus, ko Es daru, tos darīsiet arī jūs; pat vairāk par to, jo Es dodos pie Tēva. Vēl nedaudz laika, un pasaule Mani vairs neredzēs; bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pasaules galam."

203 Paskatieties, kādi bija Viņa darbi, paskatieties, vai tie ir atgriezušies pie mums pēdējās dienās. Vai tie ir noraidīti? Visā pasaulē! Un pasaule atkal brūk kopā šajos Ziemassvētkos, tāpat kā tajos Ziemassvētkos.

204 Mūsu Debesu Tēvs, šovakar šeit tika paceltas daudzas rokas, varbūt trīsdesmit vai četrdesmit, šajā nelielajā cilvēku grupiņā, pacēlās augšup šovakar, jo viņi zināja, ka nav tieši tur, kur viņiem vajadzētu būt. Viņi zināja, ka Tu nedzīvo viņos tādā mērā. Daži...varbūt kaut kas Bībelē, viņi saka: "Es vienkārši...es...es to pieņemu, jo es...es vienkārši domāju, ka varbūt man tā vajadzētu."

205 Bet, Kungs, Tu apsolīji, ka Tu būsi Vārds, un Tu esi Vārds. "Un Es nākšu pie jums un darīšu jums Sevi zināmu." Mēs redzam, ka Tavas sistēmas, Tava sistēma nekad nemainās.

206 Kad Tu atnāci Vecajā Derībā, Tu teici: "Vārds nāca pie praviešiem." Un, kad tas notika, viņi pravietoja, un tas piepildījās, jo tas bija Dievs.

207 Lūk, mēs saprotam, ka tad, kad Tu aizsūtīji mūs un uzdevi mums doties pa visu pasauli un darīt cilvēkus par mācekļiem, Tu teici: "Kad Svētais Gars nāks pār jums, Viņš atgādinās jums tās lietas, ko Es jums esmu mācījis." Tas ir atkal... "Un parādīs jums to, kas nāks." Joprojām! "Dievs dažādos laikos un dažādos veidos runāja uz tēviem caur praviešiem; šajās pēdējās dienās caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu." Pats Svētais Gars, atnākot...rakstītā Vārda atklājējs un tā, kas nāks, parādītājs! Ir teikts: "Dieva Vārds," vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā, "ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, to domu, kas ir sirdīs, pazinējs."

208 Un grēcīgs un baznīcas cilvēks šodien var sēdēt un redzēt, kā Tu dari tās pašas lietas, un saukt to par *ļauno* garu, tieši tāpat kā viņi darīja aizgājušajās dienās. "Ja viņi mājas saimnieku sauc par Belcebulu..." un mēs to redzam.

209 Kungs, Dievs, ko vēl mēs tagad varam darīt? Šeit ir izsalkušas sirdis, kas ir pacēlušas savas rokas. Pieņem viņus tieši tagad, Kungs, piepildi katru sirdi ar Savu mīlestību. Dāvā to.

210 Un kamēr mēs esam noliekuši savas galvas, ja jūs, kas pacēlāt savas rokas, vēlaties atnākt šeit uz platformas, ne...neatlieciet to, saprotiet, tieši šajā brīdī, vienkārši piecelieties, ļoti ātri, un nāciet šurp, vienkārši nostājieties. Šis varētu būt tas vakars, kad jūs saņemsiet Svēto Garu.

211 Draugi, paskatieties, tas neturpināsies vienmēr. Tas...tas beigsies. Tas beidzas tieši tagad, un varbūt jau ir beidzies. Bet, kamēr jūs cenšaties vēlēties tikt pie Kristus, tad tur noteikti vēl ir kaut kas, kas jūs velk tajā virzienā.

212 Vai jūs tagad nenāksiet un nenostāsieties tieši šeit lūgšanai? Tie, kas to vēlas, nāciet te augšā ap altāri, tikai uz brītiņu, kamēr mēs turpinām turēt mūsu galvas noliektas. Lūk, cilvēki nāk augšā. Pareizi, nāciet tepat augšā pie altāra. Sakiet: "Pasaule brūk kopā, es nevēlos, lai manī būtu pasaule. Es vēlos, lai manī būtu valstība, kas nevar sabrukt."

213 Jēzus teica: "Nekas netiks pazaudēts. Es atkal augšāmcelšu to pēdējās dienās. Jā, Es to augšāmcelšu." Viņš apsolīja to, tāpēc jūs nevarat sabrukt. Dievs augšāmcels to. Man nerūp, kas tas ir, Viņš augšāmcels to.

214 Vai jūs zinājāt, ka nav nekā, ko cilvēks varētu iznīcināt? Nekas nevar tikt iznīcināts. Tu sacīsi: "Kā tad ar uguni, kad tā kaut ko sadedzina?" Tā to neiznīcina. Tā vienkārši sadala tajā esošos atomus, atdalot tās ķīmiskās vielas, un no tā rodas siltums. Tas atgriežas savā sākotnējā stāvoklī, uz to, kā tas bija sākumā; skābes, gāzes, gaismas un tā tālāk, kā tas bija. Jūs nevarat iznīcināt neko. Ja...ja pasaule pastāvētu pietiekami ilgi, tas atkal varētu kļūt par vēl vienu papīra gabalu vai vēl vienu koku, vai jebko, ko jūs sadedzināt. Saprotiet, jūs nevarat to iznīcināt. Dievs to tā ir uztaisījis.

215 Ak, jūs nevarat iznīcināt Dieva radību, pilnīgi pareizi, tāpēc cik daudz vairāk Viņš var augšāmcelt to, ko Viņš ir apsolījis!

216 Vai tad jūs neatnāksiet? Vai tur būs vēl kāds? Šeit ir neliela grupiņa, pat ne puse no tiem, kas pacēla rokas. Es domāju, ka jūs to domājāt nopietni, kad pacēlāt rokas, it īpaši ar šāda veida vēstījumu.

217 Cik daudzi no jums šeit tagad, ar noliektām galvām, zina to, ka esat redzējuši, kā Dievs pilda Savu apsolījumu, tieši šeit uz šīs platformas, un darījis zināmus sirds noslēpumus? Ne reizi, ne vienu reizi Viņš nav teicis kaut ko, kas nebūtu noticis. Jūs zināt, ka tā ir taisnība. Sanāksmēs, it visur, tieši to pašu, ko Jēzus Kristus darīja, kad Viņš bija šeit uz zemes, Viņš ir darījis atkal. Jūs to zināt. Jūs to apzināties. Es aizdomājos par Viņa dziedināšanu...

218 Pirms divām nedēļām, pirms es devos uz Ņujorku, ieradās kāda sieviete, kurai rīklē bija vēzis. Svētais Gars runāja uz viņu sanāksmē. Un, lūk, viņa atnāca svētdien, ietinusi to vēzi kaut kādā lupatā, viņa bija to izklepojusi. Ārsti paskatījās uz to un teica: "No tā vēža izgāja dzīvība, un tas ir atdalījies." Un viņa to izklepoja.

219 Vēl vienai sievietei bija vēzis sieviešu dziedzeros. Un viņai tas bija turpat uz vietas – palielināts attēls kopā ar ārsta atzinumu. Viņai tas bija izgājis divas dienas vēlāk.

220 Tur stāvēja mazs zēns, kuram jau...jau mēnešiem un mēnešiem, un mēnešiem nebija atmiņas. Viņš bija kritis un sasitis pakausi. Viņš pat nezināja, kas viņš ir vai kur viņš atrodas. Tik vien kā ar lūgšanu un uzliekot viņam rokas, es teicu: "Kā tevi sauc?"

Viņš teica: "Billijs Djūks."

Es teicu: "Cik tu esi vecs?"

Viņš teica: "Man ir deviņi gadi." Teica: "Kur es atrodos?"

221 Dieva spēks! Kaut jūs būtu bijuši kopā ar mani Kolorādo pirms dažām nedēļām, kad notika kaut kas tāds, kas jūs satricinātu, zinot, kas tas bija. Mēs esam beigu laikā, draugs.

Nevajag, nevajag to vairs atlikt. Nāciet. Ja šeit ir vēl kāds, nāciet augšā. Vai nāksiet? Vai jūs nāksiet?

222 Nu, ja jūs nenāksiet, redziet, es...es nevaru, es..es..es... Viss, ko es varu darīt, ir vienkārši pateikt jums patiesību, saprotiet, tad viss ir atkarīgs no jums. Tāpat kā Noass – viņš iegāja, šķirsts aiz viņa aizvērās, kādu laiku nekas nenotika; bet pasaule tur ārpusē gāja bojā, un pasaule turpināja dzīvot tieši tāpat kā iepriekš. Saprotat?

223 Pilāts turpināja dzīvot tālāk pēc tam, kad viņš bija sitis krustā Jēzu. Es sludināšu par to pēc dažiem vakariem – "asinis uz tavām rokām", ja Tas Kungs gribēs.

Ievērojiet, vai šeit ir vēl kāds, pirms mēs beigsim?

224 Tagad es paprasīšu patiesi veltītiem sievietēm un vīriešiem, kuri pazīst Dievu, atnākt un nostāties šeit, un uzlikt rokas šiem cilvēkiem. Šī varētu būt pēdējā reize, kad viņiem būs šāda iespēja. Daži no jums, veltītie cilvēki, kuri pazīst Dievu, uznāciet augšā un nostājieties kopā ar šiem cilvēkiem. Gandrīz visiem no viņiem ir rozā kartītes, kas nozīmē, ka viņi ir svešinieki jūsu vidū. Es domāju, ka tā tas ir. Nāciet, uzlieciet viņiem rokas. Daži no "Dzīvības dievnama" locekļiem, nāciet šurp. Vai daži no jums, brāļi, kas stāvat šeit augšā, vēlaties nākt? Nāciet, šī ir tā stunda. Vai tad jūs...jūs to nemīlat, cilvēki? Ak! Kur ir mūsu dedzība? Kur ir tas kaut kas, kas liek mums virzīties uz priekšu? Kas par lietu?

Un tā, ja klausītāji vēl tikai brītiņu pagaidīs, līdz šai lūgšanai.

225 Jūs, kas stāvat šeit, tagad paskatieties, nepaļaujieties uz kaut kādām emocijām, lai gan tajā ir emocijas. Nepaļaujieties uz to, vai jūs runāsiet mēlēs vai nē. Neko par to nedomājiet. Dievs par to parūpēsies, saprotiet. Lūdziet, lai Jēzus Kristus ienāk jūsu dzīvē un izdzīvo Sevi caur jums. Jums nevajag vairāk pašiem savu domu. Jums vajag Viņa domas. "Lai tas prāts, kas bija Kristū, ir jūsos." Ak, tas ir...

226 Šis...nu, reiz jūs dzirdēsiet šīs lietas pēdējo reizi. Tagad skatieties, es gribu, lai visi klātesošie tur, zālē, pieceļas kājās. Lūk, jūs, dārgie cilvēki, kas esat atnākuši šeit augšā, lai saņemtu Svētā Gara kristību, rīt ir Pateicības diena, rīt nav darbadiena. Šī ir tava dvēsele, brāli, māsa. Tas ir tavs mūžīgais galamērķis. Tas ir vai nu tagad, vai nekad. Un kamēr jūs jūtat to maziņo vilkmi! Un vienkārši padomājiet par šīm patiesībām, tās atrodas tieši mūsu priekšā. Neesiet miruši pret šīm lietām, ļaudis. Tas ir reāli. Tas ir pierādīts, reāls, perfekts katru reizi. Un tas ir Vārds, apstiprināts!

227 Es skatos uz vīrieti, kas stāv tieši šeit. Es nevaru atcerēties viņa vārdu. Es domāju, ka tas ir Blērs, mācītājs Blērs. Kad es nesen biju Hotspringsā, es tur, auditorijā, pamanīju to vīrieti, kas tur sēdēja, un viņam mēģināja piekļūt ļaunais gars, lai liktu viņam šaubīties par mani. Tagad skatieties, kas notika. Es teicu: "Varbūt kādreiz es būšu tev vajadzīgs, saproti." Pagāja tikai dažas nedēļas, kad man piezvanīja viņa sieva, tas vīrietis mira. Saprotat?

228 Un tas vīrietis piekrita; tad viņš saprata, ka tas bija velns, kurš centās viņu pārliecināt, ka tas ir kaut kāds izdomājums vai vēl kaut kas. "Bet kā gan viņš to varētu zināt?" viņš domāja. Tāpēc tad viņš... Ar lūgšanu mēs padzinām to ļauno no viņa.

229 Un tad pirms dažām nedēļām, redziet, sātans zināja, ka tuvojas tas laiks, kad viņš tur gulēs ar pietūkumu sānā; man šķiet, ka tā teica viņa sieva, vai kaut ko tamlīdzīgu, ar augstu temperatūru, murgodams; es nezinu, kas tas bija, kaut kāda infekcija sānā, kas lika viņa sāniem uztūkt. Un viņa sieviņa piezvanīja man uz Tūsonu. Es teicu: "Māsa, vai tev ir kabatlakatiņš?" Man šķiet, ka viņai tur bija kaut kas cits, mazs kaklauts vai kaut kas tamlīdzīgs. Es teicu: "Es...es to redzu. Paņem to un uzliec to brālim Blēram Kunga Jēzus Vārdā." Un viņš bija lūdzis viņai piezvanīt.

230 Kā būtu, ja Sātans būtu panācis savu un liktu viņam šaubīties, zinādams, ka tas tur bija? Viņš šovakar nestāvētu šeit, piespiedis Bībeli pie sirds. Saprotat?

231 Tas ir sātans, kas cenšas likt jums apšaubīt šo. Tā tas ir. Neklausieties tajā. Atcerieties: "Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Redziet, šīs lietas ir pierādītas.

232 Tagad vienkārši visi, jūs, kas esat šeit pie altāra, vienkāšri paceliet savas rokas un sakiet: "Kungs Jēzu, palīdzi man tieši tagad," ikviens lūdzoties.

233 Mūsu Debesu Tēvs, mēs esam sapulcējušies šeit, ak Dievs, šiem cilvēkiem, kas šeit stāv, tas ir jautājums starp dzīvību vai nāvi. Lai Svētais Gars ienāk viņu dzīvē tieši tagad. Lai atnāk Dieva spēks, kas ir atvedis viņus pie šī altāra, lai tas nāk pie viņiem Kristus augšāmcelšanā un dod viņiem to vareno Mūžīgo dzīvību, ko viņi meklē. Kungs, draudze it visur mirst, šķiet, ka garīgais ūdens tiek atņemts no zemes. Un kamēr šiem cilvēkiem ir iespēja atnākt pie tā avota, dāvā, Kungs, lai šovakar viņu izkaltušās dvēseles, kas ir izsalkušas un izslāpušas pēc Dieva, tiktu piepildītas ar Svēto Garu tieši tagad. Dāvā to, Kungs. Lai Tava žēlsirdība un žēlastība ir uz viņiem.

234 Tagad vienkārši...vienkārši turiet galvu...turpiniet lūgties, vienkārši turpiniet lūgties. Visi, saprotiet, vienkārši turpiniet lūgties. Es lūdzu par jums. Es darīšu visu, ko varu, bet es nevaru iedot jums Svēto Garu. Tas ir jāizdara Dievam. Paskatieties, iztēlojieties Kristu tieši savā priekšā, savā prātā. Paskatieties turp un paskatieties, vai, aizverot acis, jūs redzat Kristu savā priekšā. Tad ieejiet tieši Viņā un sakiet: "Kungs Jēzu, šeit es esmu. Tu un es no šī brīža būsim viens. Es pieņemšu katru Vārdu, ko Tu esi man teicis šovakar." Tagad vienkārši palieciet tur, vienkārši palieciet, ja paliksiet šovakar, rīt, nākamajā dienā, vienkārši palieciet, līdz viss būs beidzies, lūdzoties un ticot, ka Dievs jūs piepildīs ar Svētā Gara kristību.

235 Nāc šurp, Don, vadi viņus lūgšanā. Lai Dievs tevi svētī, Don.

PASAULE ATKAL BRŪK KOPĀ

(The World Is Again Falling Apart)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 27. novembrī Šrīvportā, Luiziānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 63-1127 ilgst 1 stundu un 37 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.